

Nordisk SKAKTIDENDE,

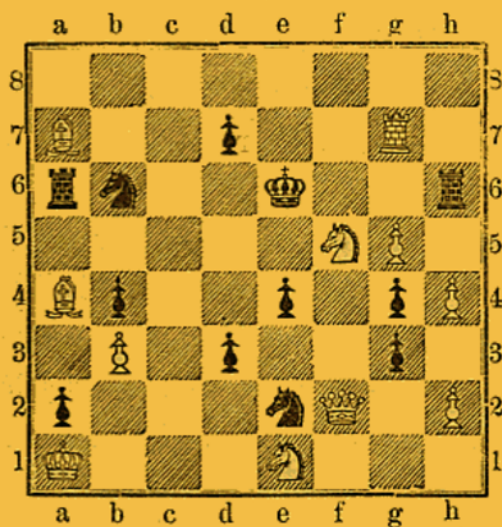
stiftet af O. MALMQVIST og S. A. SØRENSEN,

udgiven og redigeret af

A. THERKELSEN og F. W. BLEHR.

NIENDE AARGANG.

Af R. Sahlberg, Stockholm.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

A. THERKELSEN og F. W. BLEHR,

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar**, men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Juli & August 1881.

Biografiske Smaaskitser.

1. Morphy¹⁾.

En smuk Solskinsdag i Juni 1858 sad jeg og talte med den nu afdøde Mr. Barnes i „Simpsons Divan“, da Døren gik op og Paul Morphy traadte ind. Han tog ikke strax, som saa mange andre Notabiliteter vilde have gjort, sin Hat af for at fremvise sin høje kloge Pande; heller ikke saa han sig omkring for at modtags sine Beundreres Hyldest, men han gik rolig og beskeden frem i Salen til han naade det Sted, hvor vi sad; saa trykkede han min Sidemand i Haanden og satte sig ned for at spille et Parti med ham.

Han bar en umaadelig stor, bredskygget Panamahat og lyst Tøj, tilsyneladende af fint graat Lærred; hans Paaklædning var net som hele hans Fremtræden. Efter at have taget Plads, lagde han Hatten fra sig, og et stort vel proportioneret Hoved kom til Syne. Hans Øjenbryn var mærkværdig fine og tætte, baade brede og høje. Øjnene var mørke, hverken fremstaaende eller dybtliggende, men meget klare og behagelige i Udtrykket. Lige over dem lagde man mærke til de Ophøjninger, som antages at betegne Tilstedeværelsen af mathematisk Sans. Den nederste Del af Ansigtet og især det meget bestemte Træk ved Munden angav, om ikke en egensindig, saa dog en overmaade

¹⁾ Nedenstaaende Skitser af Morphy, Harrwitz og Kolisch, der ere forfattede af den bekjendte Skakskribent, G. A. Mac-Donnel, have vi laant dels fra „*Illustrated Sporting and Dramatic News*“ dels fra „*Brentanos Monthly*“. Oversættelsen i noget forkortet Form ved A. H.

fast Karakter. Hans Smil var indtagende; det var ligesom det nærede den Ild, der gav Øjnene deres Lys, saa de kunde udsende deres glimrende Straaler. Morphy var lille af Væxt, men han havde en god, ja elegant Figur, naar undtages Hænder og Fødder, der vare unaturlig smaa; dog var Hænderne meget hvide og velskabte. Saalænge han spillede med Barnes, ytrede han ikke et Ord, heller ikke løftede han sine Øjne fra Brættet. Han trak hurtigt, men aldrig ilfærdigt. Han kom aldrig med Haanden i Nærheden af en Brik, førend han havde i Sinde at flytte den, heller aldrig stillede han Brikkerne unøjagtigt paa Brættet, saa at Modspilleren var i Tvivl om deres Stilling, han slog aldrig pludselig ned paa en Brik, som han stod i Begreb med at tage, han beskrev ingen atmosfærisk Bue i Luften med sin Arm førend han gjorde det Koup, der skulde slaa Tilskuerne med Forbavselse eller sikre ham Sejren. Det Parti jeg taler om — det var det første, jeg nogensinde har set ham spille, — tabte han, hvorpaa han løftede sine Øjne fra Brættet, og idet han saa roligt paa sin Modstander, sagde han: „Jeg tror, jeg ved, hvori min Fejl bestaar. Har De noget imod at gennemgaa Spillet med mig?“ Mr. Barnes, der altid var Høfligheden selv, samtykkede strax, og i et Øjeblik havde Morphy stillet Brikkerne tilbage i den ønskede Stilling. „Der skulde jeg ikke have ofret min Springer“, sagde han; „jeg var altfor spekulativ og fortjener at tabe. Naturligvis vilde jeg ikke lade saadanne Indfald faa Magt over mig i en Væddekamp.“ Og derpaa udpegede han, paa en yderst beskeden Maade og uden at paatage sig den mindste Overlegenhed den Fremgangsmaade, han skulde have brugt. Jeg overværede næsten alle hans senere Spil med Barnes og lagde Mærke til, at han, hver Gang et Parti var til Ende, foreslog at løbe det igjennem igjen. Uden Tvivl er denne hans Vane for en stor Del Skyld i, at han erindrer alle de Partier, han nogensinde har spillet. Man kunde f. Ex. høre ham sige: „Ja, jeg husker den Stilling, De viste mig. Den forekom i min Match med Rousseau“ osv.

Omendskjønt Morphy, ligesom Buckle, altid holdt sine Øjne opmærksomt fæstede paa Brættet, saalænge Spillet varede, saa han ligesom denne op, saa snart han vandt, men aldrig med nogen jublende eller triumferende Mine. Han anvendte sjelden — i min Nærværelse aldrig — mere end et eller to Minuter

paa sine bedste og mest gjennemtænkte Træk. Han syntes aldrig at anstrænge sig med at bryde Hovedet, men spillede med fuldkommen Lethed, som om hans Træk var Resultat af øjeblikkelig Inspiration. Jeg tænker mig, at han altid opdagede det rigtige Træk ved første Blik og kun ventede med at trække af Agtelse for sin Modstander eller for at overbevise sig om Trækkets Rigtighed og saaledes under alle Forhold at vænne sig til Besindighed i Adfærd. Man har sammenlignet Pitt og Fox som Talere og sagt om dem, at medens denne aldrig savnede Ord for at udtrykke sin Mening, traf hin altid „Ordet“. Saaledes var det netop med Morphy i Sammenligning med andre Mestere. De fandt blot et Træk i visse indviklede Situationer, men Morphy fandt „Trækket“.

Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan anføre nogen interessant Ytring af Morphy, men jeg har aldrig hørt ham udtale nogen; han var virkelig umaadelig tavs, sjældent eller aldrig aabnede han sin Mund, og skete det, var det altid for at gjøre en Bemærkning om Spillet. En af hans Yndligssætninger husker jeg. Naar nogen raadede til et Træk, der tilsyneladende var udmærket, men i Virkeligheden daarligt, plejede han at udpege dets Værdiløshed, idet han rolig bemærkede: „Det vil ikke føre til noget.“ Men skjøndt Morphy ikke var meget talende, var hnn dog ikke ubevandret i engelsk og klassisk Literatur, og i flere Taler, som han holdt i England, lagde han en uddannet Smag og megen Færdighed i Sproget for Dagen. Han havde uden Tvivl været ivrig i at studere de bedste af de Spil, der ere udgivne, og han kunde dem ogsaa udenad, men han foragtede Routine, og faa, hvis overhovedet nogen, har gjort mere for at simplificere Spillet og forbedre Aabningerne. Hvad disse angaar, kan man med Sandhed sige, at ikke en af dem ikke er bleven tagen under Hænder af ham, og at ikke en af dem ikke er bleven forskjønnet derved. Det fortælles, at da han havde tabt de to første Spil i Matchen med Harrwitz, telegraferede han til London efter Stauntons Haandbog for at studere de preussiske Variationer i Philidors Forsvar. Morphy forkyndte paa dette Tidspunkt, at han ikke vilde lade Harrwitz vinde et eneste Parti mere, (hvad, som bekjendt, heller ikke blev Tilfældet. — Red. Bem.). Under sit Ophold i London hengav han sig udelukkende til Skak og viste, saavidt vides, ikke Interesse

for noget som helst andet. En Dag spiste han Frokost hos Mr. Boden, og senere, da de var paa Vejen til „Simpsons Divan“, kom de forbi Westminster Abbey. Mr. Boden spurgte ham, om han havde set Abbediet indvendig. „Nej, jeg har ikke,“ svarede Morphy. — „Har De ikke Lyst at gaa derind nu?“ — „Nej,“ var Svaret, „jeg bryder mig ikke om at se det.“ Saa stærkt var han optaget af sin Yndlingsbeskæftigelse. — Man har ofte fremsat det Spørgsmaal: „Hvorledes vilde han have spillet med de moderne Mestre?“ hvilket, for at sammenligne smaa Ting med store, er det samme, som om man vilde spørge: „Hvorledes vilde Wellington eller Napoleon have kæmpet imod Moltke eller Sir Garnet Wolseley?“ Jeg kan kun besvare dette Spørgsmaal ved at udtale den Mening, som jeg deler med alle de bedste engelske Skakspillere, jeg nogensinde har truffet paa, at, naar Hensyn tages til det Materiale, han havde at arbejde med, og det ufuldkomne Standpunkt, hvorpaa Spillet stod i hans Tid i Sammenligning med vor, var han vist den største Strategiker, der nogensinde har haft en Skakbrik i Haanden. Aldrig har nogen givet sin Modspiller saa sjælden Lejlighed til at vinde, og aldrig har nogen saa sjældent undladt at drage den størst mulige Fordel af sin Stilling. Jeg stemmer fuldstændig overens med Mr. Boden, der mente, at hans Anlæg for Skakspillet var ganske enormt, men at det aldrig blev fuldstændigt udviklet, fordi det Standpunkt, hvortil han naaede, var tilstrækkelig til at lade ham triumfere over alle sine Modstandere.

2. Harrwitz.

„Hvor stor en Forgave vil De give mig?“ spurgte en ung Provindsialist en velbekjendt Spiller i „Simpsons Divan“, da de vare i Færd med at stille Brikkerne op tæt ved det Bord, hvor jeg sad. — „Lad os høre“, svarede den berømte Mand, „hvorledes spiller De med Mr. B. og Mr. O.“ (han nævnede to meget stærke Spillere). — „De giver mig en Springer forud og vinder dog gjerne en lille Overvægt“. — „Saa giver jeg

Dem et Taarn“. Ved disse Ord saa han hurtig omkring paa Tilskuerne, der allerede havde samlet sig for at være Vidne til Kampen, og der viste sig da i hans Øjne et ejendommeligt Blink, der kunde udlægges paa forskjellig Maade. Det kunde fortolkes saaledes: Her ser De en Spiller, som er alle andre overlegen; vær saa god at beundre og forbavses. Men mig syntes dette Blink at sige: Jeg ved at jeg er dristig, men er jeg ikke ogsaa ædelmodig? Har jeg ikke allerede bragt Sensation i Salen, til Morskab for dem alle og Forskrækkelse for min Modstander. — Det var kort sagt mere et spøgefuldt end et indbilsk Glimt, der lyste i Harrwitz' Øjne, thi det var ham, der var Helten i denne Tildragelse. Jeg har senere lagt Mærke til, at Harrwitz i Almindelighed gav større Forgave end nogen anden Spiller, og jeg tror, at Grunden ikke saameget var Tillid til overlegne Evner, som den Glæde, han følte ved at kjæmpe med Vanskeligheder. Han var ganske sikkert beundringsværdig som Forgavegiver. Hans Væsen og Tale i Forbindelse med hans Aandsevners Ejendommelighed begunstigede hans Succes paa dette Omraade. Han spillede med stor, næsten uovertruffen Hurtighed, betænkte sig aldrig mere end et Par Sekunder paa sine Træk, og naar hans Modspiller sad bøjet over Brættet og betænkte sig, saa han sig omkring til alle Sider og henkastede en eller anden munter eller vittig Bemærkning. Der er intet, der mere forstyrrer den middelmaadige Spillers Ligevægt eller mindsker hans Spillestyrke, end et muntret Væsen og en tilsyneladende Ligegyldighed før Resultatet hos Modspilleren. Det er ligesom han vilde sige: jeg ser saa fornøjet omkring mig, fordi jeg er i Færd med at vinde, og jeg anstrænger mig ikke meget, da det er unødvendigt. Harrwitz var altid meget hurtig, selv overfor de stærkeste Spillere. Jeg saa ham engang spille med Anderssen, og han brugte ikke halv saa lang Tid til sine Træk som denne skarpsynede Spiller. Selv i Spil, der gjaldt betydelige Pengesummer, syntes han undertiden mindre at bestræbe sig for at sejre, end for at vække Beundring ved sit hurtige Spil. Han var ikke egenlig nervøs, men meget urolig; under Spillet var han i næsten uafbrudt Bevægelse, eller man kunde se ham feje op og ned med en af sine Arme. Hans Ansigt gjorde et meget intelligent Indtryk, Øjnene vare mørke, klare, dybtliggende og med af-

vexlende Udtryk, Hovedet stort og velskabt, Panden høj og bred og saa endnu bredere ud paa Grund af Ansigtets Form, som var langagtig og gik spidst ned ad Hagen til. For Skakspillet havde han uden Tvivl Anlæg af første Klasse, og det var alene hans Urolighed, som sikkert havde sin Grund i et svageligt Helbred, der hindrede ham i at indtage en Plads ved Siden af Historiens allerstørste Skakmestre. Hans berømmelige Kamp med Löwenthal bidrog meget til at forhøje hans Anseelse som Spiller. Hans Match med Staunton paa 21 Spil — 7 med lige Brikker, 7 med Bonde og Træk, 7 med Bonde og 2 Træk forud — lod begges Spillestyrke træde klart frem og bidrog maaske mere end noget andet til at forøge Stauntons Berømmelse. Det var i Virkeligheden ogsaa en stor Sejr for ham, men i Retfærdighedens Interesse maa det erindres, at Harrwitz paa den Tid var ganske ung og uden Øvelse i at spille med de store Mestre eller i at spille med Forgave. Et morsomt lille Træk fra denne Vædekamp turde det maaske være værd at drage frem. I et af Spillene foretog Staunton et Offer, hvorved han ventede at vinde; men Harrwitz svarede med ogsaa at ofre en Figur, og Resultatet blev, at Preusseren gik ud af Slaget med en bedre Stilling og en Bonde mere. Gnaven over sit Uheld, mumlede Staunton: „Det er skændigt, jeg har tabt en Bonde!“ med en Stemme og Tone, som snarere røbede Vrede over Modstanderens behændige Manøvre, end Selvbefrejdelse over hans egen fejlagtige Kombination. Da han havde gjentaget disse Ord: „Det er skændigt, jeg har tabt en Bonde“ i nogen Tid, ringede Harrwitz pludselig paa Opvarteren og sagde til ham, da han kom: „William, vil De ikke være saa god at søge paa Fulvet efter en Bonde; Mr. Staunton har lige tabt en.“ —

Harrwitz var meget vel set i London- og St. Georges Clubberne, hvor han i nogle Aar havde fordelagtige Engagementer. Hans forekommende Væsen, elskværdige Karakter og hans Beredvillighed til at spille med hvemsomhelst, der blot nogenlunde kunde tage det op med ham, vandt ham Alles Beundring og Agtelse. — Der var ikkedestomindre et Stæk af Kynisme i hans Natur, som undertiden gav Forargelse, hvor den i Virkeligheden langt fra var tilsigtet; aldrig krænkede han med Vilje Nogen, medmindre Omstændighederne bevirkede og retfærdiggjorde det. Jeg skal anføre et Exempel paa hans Løjer,

der fejlagtig er bleven tagen for Forfængelighed. En Herre fra Landet besøgte en Dag „Divanen“ og kom i Samtale med Harrwitz. Han kjendte ikke den preussiske Mester, men anede, at det var ham. „Hvem“, spurgte han, „betragter De som den bedste Spiller her.“ — „Ser De“, svarede Harrwitz, idet han pegede paa Mr. Williams, „den Herre med det gule Haar der henne?“ — „Ja.“ — „Vel, han er den bedste.“ — „Virkelig, og hvordan spiller de med ham?“ — „Jeg slaar ham hver Gang.“ — I Forbigaaende bemærket, er det kun Retfærdighed mod Mr. Williams' Minde at fremhæve, at Harrwitz Sejre over ham, navnlig skyldtes den begrænsede Tid, der sættes for hvert Træk, og som jo var meget ufordelagtig ligeoverfor en saa hurtig Modstander.

For en halv Snes Aar siden trak Harrwitz sig ganske tilbage fra Skaklivet og forlod England for at slaa sig ned i Botzen mellem Tyrols Bjerge, hvor han, omgivet af et af de yndigste Landskaber i Europa og i Besiddelse af Formue efter sin Fader, nyder et godt Helbred og tilbringer sin Tid med intellektuelle Sysler, glemmende Skakverdenen, men ikke glemt af den.

(Efter Max Langes Bog om Morphy, S. 170, lever Harrwitz nu for sin Sundheds Skyld paa Rejser, med afvekslende længere Ophold i enkelte Byer. — Red. Bem.)

3. Kolisch.

„At være en stor Skakspiller!“, sagde Buckle for mange Aar siden til mig, „hvad for en ynkelig Ærgjerrighed er det dog egentlig ikke, som er tilfreds hermed! Uden Tvivl ere nogle Talenter nødvendige dertil, men det er ikke Talenter af særdeles høj Rang, og at ofre dem udelukkende for Skak er at prostituere dem. De bør anvendes til mere nyttige Øjemed.“ Hr. Kolisch har sikkert aldrig hørt Buckles Udtalelser herom, men han har i sit Liv anerkjendt og billiget den store engelske Historikers Mening. For omtrent en Snes Aar siden vandt han sine Sporer paa Skak-Arenaen ved en lille Sejr over Harrwitz.

Derpaa beskæftigede han sig i nogle Aar ivrigt med Skak og vandt i 1867 Verdensherredømmet paa dette Omraade ved at slaa Dhrr. Winawér, Neumann og Steinitz i den internationale Pariserturning. Og hvad gjorde han saa? Sad han paa sin Trone, ladende haant om dem, som gjorde Fordring paa at være hans Ligemænd eller bestred hans Overlegenhed? Svang han sit Sværd uden dog at ville maale det med nogen jævnbyrdig Fjende? Lod han indskrive Ordet „Sejrherr“ paa sin Pande uden at svare paa de til ham rettede Udfordringer? Nej, Neppe var Kronen sat paa hans Hoved, før han tog den af og kastede den bort som et Stykke Legetøj. Sværdet blev stukket i Skeden, og hans Person lod aldrig noget skinne frem, der kunde minde om hans Sejre. Beskedenheden og sund Fornuft udmærkede hans Væremaade og Handlinger. Han frabad sig Titlen af Skakmatador og slog pludselig ind paa en kommerciel Løbebane. Det glæder mig at kunne meddele, at Lykken har fulgt ham heri, og at han nu er bosat i Paris i lykkelige Kaar og nydende megen Anseelse. Jeg anbefaler hans Exempel til alle store Skakspillere, som have faaet store Aandsgaver skjænkede af Naturen. Faa Skakspillere ville dog med Føje kunne vente saa meget Held i Livet, som det, der har fulgt Hr. Kolisch, thi han var i Besiddelse af særdeles store og forskellige Evner. Med en udmærket naturlig Begavelse forenede han en omhyggelig Opdragelse og Udvikling af sine intellektuelle Evner, høfligt Væsen, glimrende Vid, Arbejdsomhed og uforstyrrelig Sindsligevægt. Lad mig fortælle en lille Anekdote om ham. I Vinteren 1867, efter at han havde vundet Kejser Napoleons Vase, besøgte han Italien. Paa Vejen standsede han en Dag i Marseille. Om Aftenen sad han her i en bekjendt Restauration, og da han havde spist og var færdig med Aviserne, begyndte han at længes efter nogen mere spændende Adspredelse. „Mon jeg“ — tænkte han — „skulde kunne faa mig et Parti Billard eller Skak her. Jeg skal dog spørge Opvarteren ad“. — „Skak eller Billard?“ — sagde den tilkaldte Opvarter — „Herren kan komme til at spille begge Dele, og det ovenikjøbet med en særdeles udmærket Spiller.“ — „Saa, hvem spiller han ellers med?“ — „Han har fortalt mig, at han baade har spillet med Berger og Kolisch, den første, som Herren maaske ved, en af de største Billardspillere og den anden

ligesaa stor i Skakspil, og han har vundet over dem begge.“ — „Virkelig, hvad hedder han?“ — „M. Belvoir. Hvis Herren vil blive her, skal jeg strax præsentere Dem for ham“. — Præsentationen gik for sig, Skak blev foreslaaet, og et Spil blev spillet, som Kolisch vandt med Lethed. Saa foreslog Kolisch at spille Billard. Den Fremmede gik ind herpaa og var lige ved at vinde, men tabte dog tilsidst. „Vel,“ sagde Kolisch, „De spiller begge Spil temmelig tarveligt, og dog har De fortalt Opvarteren, at De har vundet over Berger og Kolisch. Nu ved jeg, at De ikke har slaaet Kolisch nogensinde, for jeg er Kolisch, og jeg har aldrig før spillet med Dem; og jeg er vis paa, at De ikke vilde have nogen Chance overfor Berger. I Deres Sted vilde jeg høre op med saadanne Pralerier og erkjende at have taget Fejl.“ — „Min Herre“, svarede M. Belvoir kjøligt, „Fejltagelsen er paa Deres Side. Jeg har slaaet begge de nævnte Herrer, men det var Berger jeg slog i Skak og Kolisch i Billard.“

Kjøbenhavns Skakforening

afsluttede i Begyndelsen af Juni Maaned sin aarlige Turnering for Saisonen ¹⁸⁸⁰/₈₁, for hvilken det fuldstændige Program findes gjengivet i Nordisk Skaktidende, Oktoberhefte 1880 S. 229. Sejrherrer bleve: 1. A. Therkelsen, 2. Vilh. Nielsen, 3. Soele, 4. Jordan. Af Partier fra Turneringen bragte vi i Majheftet Parti Nr. 759, i Juniheftet Partierne Nr. 766—769 og meddele i dette Hefte Partierne Nr. 774—777, hvortil vi tillade os at henvise, idet vi endnu i næste Hefte skulle lade følge et Par afsluttende Prøver paa Kampen. Vi tro, at disse Partier ville vidne om en gennemgaaende meget respektabel Spillestyrke i Foreningen og sammenholdt med Partierne fra tidligere Turneringer absolut tale til Fordel for den ejendommelige modus procedendi, der som nærmere omtalt i Programmet, for første Gang inden for nogen Forening er bragt til Anvendelse for at gjøre Forholdet nogenlunde lige for de Deltagende i Turneringen. I den Henseende fortjener det særlig at fremhæves, at den Spiller, der stod nederst paa den opstillede Liste blev 3die

Præmietager. Et føleligt Uheld havde Turneringen, idet et stort Antal Deltagere, nemlig C. Dahl, Gjersing, Heckscher, Jespersen, B. Sørensen og S. A. Sørensen af forskellige Grunde saa sig nødsagede til, de fleste efter kun at have spillet enkelte Partier, at udmelde sig af Turneringen, saaledes, at denne kun blev spillet tilende af 8 af de oprindelige 14 Deltagere. Forhaabenlig kan det paaregnes, at dette Uheld vil blive temmelig enestaaende, og den derved foraarsagede Vanskelighed bør formenlig ikke afholde Foreningens Bestyrelse fra ad Aare at arrangere Turneringen efter lignende Principer. Idet vi endnu skulle tilføje, at som Suppleanter fraoven indtraadte G. Nielsen og S. Hertzprung, er det os en Glæde, som Fortsættelse af disse vore Betragtninger, at kunne bringe nedestaaende mere detaillerede Meddelelse om Turneringens Gang, som velvilligst er Redaktionen tilstillet fra Foreningens Kasserer *T. N. Thiele*.

„Som det var at vente, blev „Suppleanterne“ det svageste Punkt i vor Ordning: At finde to Spillere, der ere stærkere, og to der ere svagere end alle Deltagerne, og faa dem til at ofre, de to 8. de andre to hver 4 Partier med strengt Spil og uden personlig Fordel, det er i for sig ikke ganske let, og tilstødende Uheld forøgede Vanskeligheden, saa at der en Tid var Fare for, at Turneringen skulde blive „uden Hoved og Hale“, ja, det blev endog nødvendigt, at ét Parti maatte spilles med Forgave af en stærkere Deltager istedetfor en manglende svagere Suppleant.

Udtrædelser af Turneringen, var maaske den Fare, som man ved Fastsættelsen af de nye Regler mest frygtede, og af de oprindelig anmeldte Deltagere førte kun 8 Kampen til Ende. Det synes at tyde paa, at der kan være Grund til at tage yderligere Forholdsregler med denne Fare. Men at Spillere af altfor ulige Styrke ved andres Udtrædelse skulle komme til at kæmpe med hinanden, hvad der jo var den egenlige Ulempe ved Udtrædelserne, det har ikke vist sig ved denne Turnering. Det synes ogsaa rimeligere, at søge Aarsagerne til Udtrædelserne i uforudseelige tilfældige Forhindringer, end i Udfaldet af de spillede Partier, thi en af de 6 Udtraadte spillede slet ikke noget Parti og de 5 andre have tilsammen $15\frac{1}{2}$ vundne Partier af 34.

Ordningen af Deltagerne i Rækkefølge efter deres Styrke, foretoges af Bestyrelsen med tilkaldt Assistance og paa Grundlag af de Opgivelser, som de enkelte Deltagere havde givet om de andre Deltagere, som hver vilde anse som nærmest jævnbyrdige Modstandere. Denne Ordning synes ikke at have frembudt nogen synderlig Vanskelighed eller Ulempe, ialtfald har Bestyrelsens Afgjørelse i dette Tilfælde kun mødt yderst svage Klager, vistnok mindre end Tilfældet har været, naar Turneringsdeltagerne tidligere inddeltes i Klasser. Af Turneringens Udfald i sine Enkeltheder har jeg nu set mig istand til at beregne, hvorledes Spillernes Orden skulde have været; jeg har udeladt alle Partier med Suppleanter, og fundet følgende Ordning, der dog i Betragtning af de smaa Antal, som Regningen hviler paa, neppe kan gjøre Krav paa at have saa stor Paa-lidelighed som Maal paa Styrken, som den forud efter subjektivt Skjøn fastsatte Orden har havt. Efter Turneringen skulde Spillerne altsaa sættes i følgende Orden:

3*, (1), 2*, 6*, (4), 5, 8, 9, 13, 14*, 11, (7), (12),
Nr. (10) udtraadte uden at spille noget Parti, de med () be-
tegnede Nummere udtraadte med højst 8 Partier, de med * be-
tegnede toge Præmie. Det vil ses, at Afvigelserne ikke ere
særdeles store, og derhos ere de fleste Afvigelser ikke vanskelige
at forklare ved særlige Forhold.

Ved denne samme Beregning viste det sig, at Gjennem-
snitsforskjellen mellem to Spilleres Styrke, der stode ved Siden
af hinanden i Rækken, var saadan, at den stærkere i 10 Partier
vilde have vundet de $5\frac{1}{2}$, medens den svagere kun vilde have
vundet $4\frac{1}{2}$ for sig. Men det var meget langt fra, at denne
Gjennemsnitsforskjel i Virkeligheden var ens hele Rækken
igjennem. Mellem de første 5—6 Deltagere var Forskjellen
gjennemgaaende langt større, mellem de næste 5—6 Deltagere
har der i Virkeligheden kun været meget ringe Forskjel.

En saadan ulige Fordeling af Deltagernes Spillestyrke har
en særlig Betydning ved denne Turneringsmaade, den har Ind-
flydelse paa hvem der skal tage Præmie. Men rigtignok vilde
det have været umuligt at forudsige, at Præmierne denne Gang
vilde falde saaledes:

1ste Præmie Therkelsen med 0.750
2den — V. Nielsen — 0.688

3die Præmie Soele med 0.658

4de — Jordan — 0.611

(hvor 1.000 vilde betyde alle Partier vundne, 0.000 alle tabte).

Ved denne som ved alle Slags Udligningskampe beror Udfaldet først og fremmest paa Fejl i den forudgaaende Vurdering af Styrken, en Aarsag, som dog hyppigt er mere gyldig end man skulde tro efter Navnet, nemlig naar en Spiller forøger sin Styrke saa hurtigt, at man bestandig tror ham noget svagere end han strax efter viser sig at være. Dernæst kommer Spillernes Koldblodighed i Betragtning og endelig Heldet. Men ved Siden af disse altid virkende Aarsager er der andre, som skyldes Turneringsreglerne; og her afviger vor Turneringsmaade stærkt fra det Forhold, som vi kjende fra Forgaveturneringen med Klasseinddeling. Denne Maade begunstigede som bekjendt den stærkeste Spiller i hver Klasse, men trykkede den svageste. Vor nye Ordning har omtrent den modsatte Mangel, den begunstiger den, hvis stærkere Modspillere kun ere lidt stærkere, men hvis svagere Modspillere staa betydeligt tilbage for ham i Styrke. Naar derfor nogle Deltagere næsten ere lige stærke, vil den af dem, der anses for svagest, have størst Udsigt til at sejre, naar derimod et andet Sted i Rækken Springene i Styrken ere store, vil den stærkeste have størst Udsigt til Præmie. Ser man nu hen til, hvorledes Præmierne ere faldne i denne Turnering, saa kan man ganske vist se Spor af denne Ejendommelighed ved vore Turneringsregler, men meget fremtrædende har dens Virkning ikke vist sig at være, og det er godt, eftersom enhver slig Ejendommelighed egentlig er en Mangel ved Reglerne.

Da hver Deltager i Turneringen kun har havt 4 Modspillere at kjæmpe med, har vor Maade medført en vis Enformighed eller Mangel paa Afvexling i Spillene; og af samme Grund har det ikke været til at undgaa, at Deltagerne nogle Gange have mødt uden at kunne komme til at spille Turneringspartier. Trykkende er denne Mangel dog kun blevet i de Tilfælde, hvor Vanskelighederne ved at skaffe Suppleanter ere komne til.

Lyssiden ved vor Turneringsmaade maa søges deri, at der spilles med lige Brikker, og jeg tvivler ikke om, at enhver Deltager vil være enig med mig i, at prise Behageligheden

derved. At der derved tillige gennemgaaende bliver flere vel-spillede Partier end ellers i Forgaveturneringer, kan vist haabes, jeg tør ikke udtale nogen personlig Mening om, hvorvidt Udfaldet af denne Turnering har bekræftet dette Haab, men det glæder mig at høre denne Mening udtalt fra mere kompetent Side."

Partier.

774. Dronninggambit.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d $\frac{3}{4}$ 81.)

T. N. Thiele.		H. Jordan.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	d2—d4		d7—d5	12.	Da6—a5 e7—e6
2.	c2—c4		d5+c4	13.	Lc1—d2 Lf8—d6
3.	e2—e3		b7—b5	14.	b2—b3 Ld6—c7
				15.	Da5—a3 c4—c3!
Sort gjør rettest i strax at opgive Gambitbonden og spiller her bedst e7—e5.				Sort, der har forsvaret sig meget godt, gaar nu angrebsvis frem.	
4.	Sb1—c3		...	16.	Lf1+b5† Db8+b5
Her fortsættes almindeligt med a2—a4.				17.	Ld2—c1 Sd5—b4
4.	...		c7—c6	18.	Da3—a4 Sb4—d3†
Dette Træk giver strax Anledning til livlige Kombinationer. a7—a6 havde maaske været nok saa egnet til at holde Bonden garderet.				19.	Ke1—f1 Db5+a4
5.	Sc3+b5!		c6+b5	Stillingen er svær at bedømme. Ved at Dronningen strax slaas lettes Hvids Stilling noget, og Sort vilde sandsynligvis have vundet et ikke uvæsentligt Tempo ved i Stedet for at spille 19. Ta8—b8.	
6.	Dd1—f3		Sb8—c6	Herpaa kunde f. Ex. følge:	
7.	Df3+c6†		Lc8—d7	20.	Da4+b5† Tb8+b5
8.	Dc6—a6		Sg8—f6	21.	Ta1+a7 Tb5+b3
9.	a2—a4		Dd8—b8	22.	Ta7—a8† Kc8—d7
10.	Sg1—f3		Sf6—d5	23.	Ta8+h8 Sd3+c1
11.	a4+b5		Ld7+b5	24.	Sf3—e1! Tb3—b1

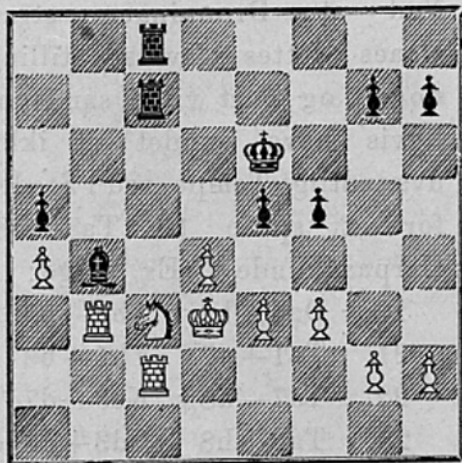
Hvid.	Sort.
25. Th8+h7	Lc7—a5
26. Th7+g7	Sc1—d3
27. Kf1—e2	Sd3+e1
28. Th1+e1	Tb1+e1
29. Ke2+e1	c3—c2† osv.
20. b3+a4	Sd3+c1
21. Ta1+c1	Lc7—a5
22. Kf1—e2	0—0
23. Sf3—e5	Tf8—c8
24. Ke2—d3	La5—b4
25. Se5—d7	...

Hvid synes at tabe Tempo ved denne Bevægelse, der vel tilsigtede at forhindre a7—a5.

25. ...	Tc8—c6
26. Sd7—e5	Tc6—c7
27. Tc1—c2	Ta8—c8
28. Th1—b1	a7—a5
29. Se5—f3!	...

Nu kommer den rigtige Springervending,

29. ...	f7—f6
30. Sf3—g1	Kg8—f7
31. Sg1—e2	e6—e5
32. Tb1—b3	Kf7—e6
33. f2—f3	f6—f5
34. Se2+c3	...

Hvid.	Sort.
34. ...	Tc7+c3

Her synes der at have været en Mulighed for at opnaa en Remisstilling ved følgende Spil:

34. ...	e5—e4 †!
35. f3+e4	f5+e4 †
36. Kd3—d2	Tc7—c4

idet det ikke skjønnes, hvorledes Hvid skulde have kunnet gjøre sin Bonde gjældende. Forsømmer Sort imidlertid i denne interessante Stilling i 36te Træk at anbringe sit Taarn paa c4, taber han Partiet, f. Ex.

36. ...	g7—g5
37. d4—d5 †!	Ke6—e5
38. d5—d6!	Ke5+d6
39. Tb3+b4	a5+b4
40. Sc3—b5 †	Kd6—d7
41. Tc2+c7 †	Tc8+c7
42. Sb5+c7	Kd7+c7
43. Kd2—c2	Kc7—b6
44. Kd2—c3	Kb6—a5
45. g2—g4	og Hvid vinder.

35. Tc2+c3	e5—e4 †
------------	---------

Nu kommer Trækket for sent!

36. Kd3—c2	Lb4+c3
37. Tb3+c3	e4+f3
38. g2+f3	og Hvid vandt sluttelig efter en længere Kamp.

775. Siciliansk Parti.

(Spillet i Københavns Skakforening d. 19/1 81.)

A. Therkelsen. S. A. Sørensen.

Hvid.

Sort.

1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	e7—e6
3. Sb1—c3	Sb8—c6
4. d2—d4	c5+d4
5. Sf3+d4	a7—a6
6. Lf1—e2	...

Lc1—e3 samt dernæst 7. Lf1—d3 gjælder for en korrektere Udvikling.

6. ...	Sg8—e7
7. f2—f4	Se7—g6
8. Sd4+c6	b7+c6
9. 0—0	Lf8—c5 †
10. Kg1—h1	d7—d5
11. e4—e5	...

Her kunde der ogsaa være Tale om f4—f5.

11. ...	h7—h5

Et temmelig dristigt, men dog vel neppe ukorrekt Angrebs-træk.

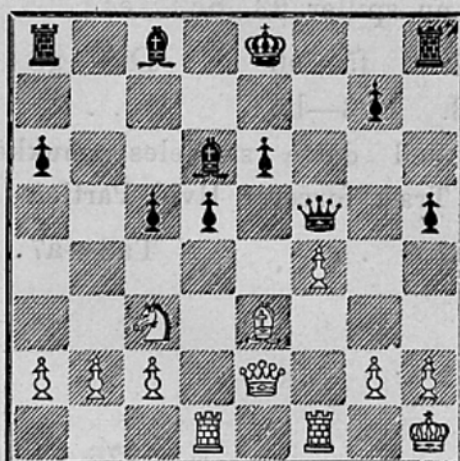
12. Le2—d3	...

Hvid tør ikke slaa h-Bonden, da der følger Dd8—h4, 13. g2—g4, Sg6—e7 osv.

12. ...	f7—f5
13. e5+f6	Dd8+f6
14. Dd1—e2	Sg6—e7
15. Lc1—d2	Lc5—d6
16. Ta1—d1	Se7—f5
17. Ld3+f5	Df6+f5
18. Ld2—e3	c6—c5

Hvid.

Sort.

Sort fastholder her ikke den oprindelige Plan, efter hvilken der skulde holdes igjen med de stærke Bønder i Midten og Angrebet ske mod Kongefløjen. Den korrekte Fortsættelse havde derefter været a6—a5 samt Lc8—a6, Th8—h6 osv. Ved at bryde frem i Centrum og fremkalde en Katastrofe gjorde Sort imidlertid Regning paa, med Gevinst af en Officer, at kunne ride Stormen af, idet han overser Hvids højst elegante Ressource i 23de Træk!

19. Le3+c5!	...

Springerofferet paa d5 vilde det have været forholdsvis let for Sort at imødegaa.

19. ...	Ld6+c5
20. Td1+d5	Df5—f8
21. f4—f5	Lc5—e7

Th8—h6 havde i hvert Fald været bedre, men det er dog

Hvid.	Sort.
et Spørgsmaal om Sort efter	
22. f5+e6,	Df6—e7 kunde
have reddet Partiet, hvis Hvid	
nu spiller 23. Sc3—e4!	
22. f5+e6	Df8—g8
23. Sc3—b5!	...
Ved dette særdeles smukke	
Træk forcerer Hvid Partiet.	
23. ...	Ta8—a7.

Hvid.	Sort.
Det er aldeles ligegyldigt,	
hvorledes Sort nu spiller.	
24. Sb5+a7	Lc8+e6
25. Td5—d4	Th8—h6
26. Sa7—b5!	Le7—d8
27. Sb5—d6 †	Ke8—d7
28. Sd6—f5 † og Sort opgiver	
Spillet.	

776. Skotsk Gambit.

(Spillet i Københavns Skakforening d. 7/2 81.)

G. Nielsen.	A. Therkelsen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Lf8—e7
Sort søger ved dette utheoretiske Forsvar at omgaa de sædvanlige, ofte temmelig forviklede Varianter i Skotsk Gambit, men opnaar kun derved, at faa en særdeles trykket Stilling.	
5. c2—c3	Sg8—f6
6. e4—e5	Sf6—e4
Svagheden ved Sorts 4de Træk viser sig allerede her, da Sort ikke nu som sædvanlig i lignende Stillinger, hvor Løberen staar paa c5, kan trække d7—d5.	
7. Lc4—d5	Se4—c5
8. c3+d4	Sc5—e6

Hvid.	Sort.
9. 0—0	Sc6—b4
10. Ld5—b3	d7—d5
11. a2—a3	Sb4—a6
Sort kan ikke gaa til e6 uden at miste en Bonde.	
12. Sb1—c3	c7—c6
13. h2—h3!	...
For at give Plads til Springeren, da f-Bonden skal frem.	
13. ...	Sa6—c7
14. Lc1—e3	0—0
15. Sf3—h2	f7—f5
16. f2—f4	Dd8—e8
17. g2—g4	...
Ved dette velmotiverede Flankeangreb, hvortil alt iforvejen var lagt behørigt tilrette, og som føres særdeles kraftigt, tilfalder der Hvid som Krigsbytte mindst en Officer.	
17. ...	f5+g4

Hvid.	Sort.
18. h3+g4	Lc8—d7
19. f4—f5	Le7—g5
20. Dd1—d2	Lg5+e3 †
21. Dd2+e3	Se6—d8

Det er et sandt Nomadeliv, de to sorte Springere hidtil have ført i dette Parti.

22. Ta1—e1	De8—e7
23. De3—h3	Sd8—f7

Gaar Dronningen til g5, følger Sc3—e4.

24. Sh2—f3	Kg8—h8!

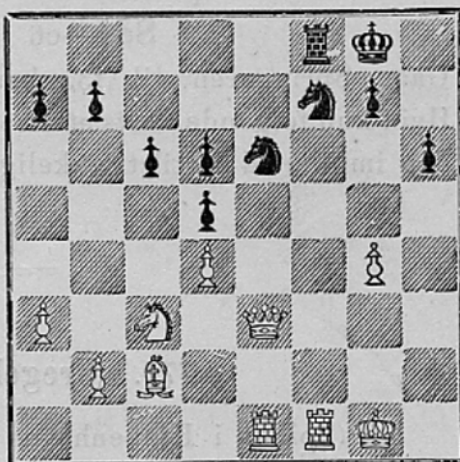
Dnt fortjener stor Anerkjendelse, at Sort, uden just endnu ligefrem at være tvunget dertil, tager den resolute Beslutning, at ofre Officeren. Ved et nøje Gjennemspil vil man ogsaa overbevise sig om, at der ellers ikke var levnet ham nogen Mulighed til at komme ud af den fortrykte Stilling, hvorunder det sorte Spil hele Partiet igjennem har sukket. Interessant er det tillige at se, hvor mægtigt fra nu af de 2 sorte Springere tiltage i Styrke.

25. e5—e6	Ld7+e6
26. f5+e6	Sc7+e6
27. Lb3—c2	h7—h6!

Koster en Kvalitet, men er den eneste rigtige Fortsættelse! Der kunde ogsaa være Tale om 27. Sf7—g5, hvorpaa Hvid vil svare saaledes:

28. Sf3+g5	Tf8+f1 †
29. Kg1+f1!	Se6+g5
30. Te1+e7	Sg5+h3

Hvid.	Sort.
31. Te7+b7 og vinder.	
28. Sf3—h4	De7—d6!
29. Sh4—g6 †	Kh8—g8
30. Sg6+f8	Ta8+f8
31. Dh3—e3	...

Hvid ventede her Sf7—g5, hvorpaa han vilde have svaret med 32. Kg1—g2, og trak derfor ikke Dh3—d3, der, uden vel i og for sig at være bedre end det valgte Træk, havde forhindret endel af de svingefulde Kombinationer, Sort sætter i Scene med sit næste Træk.

31. ...	Se6+d4!
- Meget smukt spillet. Ikke slene kan Hvid ikke slaa Springerens, da Sort saa gjør Remis ved Dd6+g3, men det er endogsaa temmelig svært for Hvid at gjøre sin store Overmagt gjældende.

32. Lc2—g6!	...
- Smukt Svar paa Tiltale og den eneste korrekte Fortsættelse. Spillet er særdeles vanskeligt og indviklet. Sort har nu 3 Bønder for sin Officer.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
32. . . .	Sf7—g5 !	nemlig 34. Sd4—f3; 35. Tel	
33. Tf1+f8 +	Dd6+f8 !	—e2, d5—d4; 36. De3—e8	
De sorte Springere!		osv.	
34. Kg1—h1 !	. . .	35. Lg6—f5	d5—d4
Fremdeles fint spillet.		36. Lf5+e6 +	Kg8—b8
g4. . . .	Sd4—e6	37. De3—d3	d4+c3
Gaar Springerens til f3, har		Efter 37. De3+d4 gjør Sort remis.	
Hvid kun følgende Fortsættelse,		38. Dd3—f5	Df8—e7
der imidlertid er tilstrækkelig,		39. b2+c3 og Hvid vinder.	

777. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d. 28/2 81.)

S. Hertzsprung.	Vilh. Nielsen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Det synes nok saa naturligt	
1. e2—e4	d7—d5	at gaa til a7 med Dronningen.	
2. e4—e5	. . .	13. Sd4—f3	. . .
Stærkere er som bekjendt d4		Vi skjønnede ikke rettere, end	
+e5.		at Hvid ogsaa med Fordel	
2. . . .	Lc8—f5	her kunde have spillet f4—f5!	
3. d2—d4	e7—e6	13. . . .	Sg8—e7
4. Sg1—f3	c7—c5	14. b2—b4	c5+b4
5. c2—c3	Sb8—c6	15. c3+b4	Se7—c5
6. Lf1—b5	Dd8—b6	16. Lc1—d2	Ta8—b8
7. a2—a4	a7—a6	17. Dd1—e2	Dd8—c8
8. Lb5+c6 +	b7+c6	18. Tf1—c1	Dc8—b7
9. 0—0	c5+d4	Sort kan ikke slaa Bonden	
10. Sf3+d4	. . .	b4, da der trues med 19. Sf3	
Godt spillet og langt at fore-		—d4.	
trække for det mere nær-		19. b4—b5 !	. . .
liggende c3+d4. Hvid faar		Et vel motiveret Offer. Hvids	
nu efterhaanden en overlegen		hele Fremrykning paa Dron-	
Stilling.		ningfløjen ledes med stor	
10. . . .	Lf5—g6	Kyndighed og udmærket smukt.	
11. f2—f4	c6—c5	19. . . .	a6+b5
12. a4—a5 !	Dh6—d8	20. a5—a6	Db7—a8

Hvid.

Sort.

Af Hensyn til Hvids følgende stærke Fortsættelse havde Sort gjort bedre i at gaa til d7 med Dronningen.

21. a6--a7! Sc6+a7
 22. Ld2-e3 Tb8-b7
 23. Ta1+a7 . . .

Her havde Hvid aabenbart ved Le3+a7 vundet en Officer og havt Sejren i sin Haand. Han trode imidlertid ved den valgte komplicerede Manøvre at kunne forcere Partiet paa en mere elegant Maade, idet han i sin Beregning overser Sorts mærkelige og smukke Parade i 26de Træk.

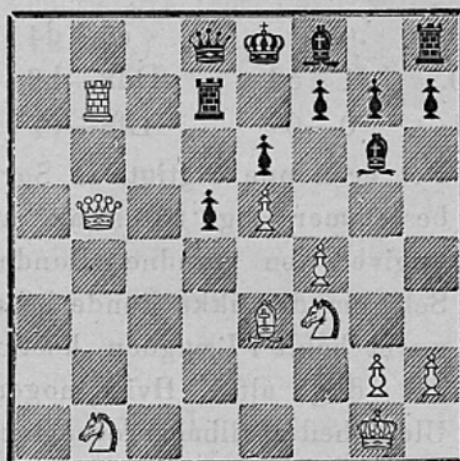
23. . . . Tb7+a7
 24. De2+b5+ Ta7-d7
 25. Tc1-c7 Da8-d8
 26. Tc7-b7 . . .

Her havde vel endnu Le3-b6 forskaffet Hvid Overvægten, men Hvid trode, at Taarntrækket var afgjørende, idet

Hvid.

Sort.

han, som omtalt, ikke har lagt Mærke til Sorts næste Træk.

26. . . . Lg6-d3!

Dette Modtræk og det hele derpaa følgende Spil er i en ualmindelig Grad smukt og vellykket. Der gives ingen-somhelst Mulighed for Hvid at redde Partiet fra nu af.

27. Db5-c6 d5-d4!
 28. Le3+d4 Ld3-e4!
 29. De6+e4 Dd8-a8
 og Sort vinder.

778. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet pr. Korrespondance 1881.)

S. A. Solberg,
Drammen.

C. A. Knoff,
Trondhjem.

Hvid.

Sort.

1. c2-c4 e7-e6
 2. Sb1-c3 f7-f5
 3. e2-e4 f5+e4
 4. Sc3+e4 Sg8-f6
 5. Se4-g3 c7-c5

Hvid.

Sort.

6. Sg1-f3 Sb8-c6
 7. b2-b3 d7-d5
 8. e4+d5 e6+d5
 9. d2-d4 . . .

Denne Bonde bringes frem i rette Øjeblik. Det hvide Spil

Hvid.

Sort.

truede ellers med at blive
altfor hæmmet i sin Udvikling.

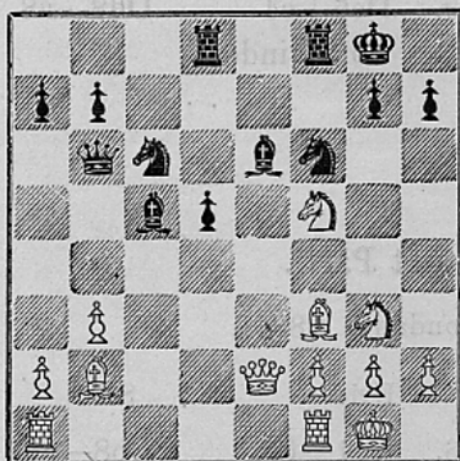
9. . . . c5+d4
10. Lf1-e2 Dd8-b6
11. 0-0 Lf8-e7

Det er neppe rigtigt, at Sort
bestemmer sig til strax at
opgive den vundne Bonde.
Selv om den ikke kunde have
været holdt i Længden, koster
det dog altid Hvid nogen
Ulejlighed at tilbageerobre den.
Desuden bringes Løberen jo
alligevel med det Første til c5.

12. Lc1-b2 0-0
13. Sf3+d4 Le7-c5
14. Sd4-f5! . . .

Springeren er særdeles vel
posteret her.

14. . . . Lc8-e6
15. Le2-f3 Ta8-d8
16. Dd1-e2 . . .

16. . . . Sc6-b8

Springeren indtager her en
noget afsides Post, men det
er dog ikke saa let at angive
en bedre Dækning af Løberen.

Hvid.

Sort.

Maaske var 16. Td8-e8 det
mest egnede Træk. Hvid
havde herpaa forskellige An-
grebsmaader, hvoraf vi skulle
angive følgende:

17. Lb2+f6 Le6+f5
(paa Tf8+f6 følger 18. Lf3
+d5)

18. Lf3+d5+ Kg8-h8
19. Sg3+f5 Lc5-d4!
20. Lf6+g7+ Ld4+g7
21. De2-g4 Lg7+a1
22. Te1+a1 Db6-c7

og Stillingen er tvivlsom;
Hvid har 2 Bønder mod
Kvaliteten.

17. Sf5+g7! . . .

Ved denne virkelig meget
smukke Offerkombination, ka-
rakteristisk for Solbergs an-
grebsvise Stil, gjenembrydes
fuldstændig Sorts Spil.

17. . . . Kg8+g7
18. Sg3-h5+ Kg7-g6
19. Sh5-f4+ Kg6-f7
20. Lb2+f6 Kf7+f6
21. Ta1-e1 Td8-d6

Gaar 21. . . . Le6-c8 følger:

22. De2-e5+ Kf6-f7
23. Lf3+d5+ Kf7-g7
24. De5+d5+ Td8-d5
25. Te1-e6! og Hvid

vinder.

22. De2-e5+ Kf6-e7
23. De5-g7+ Tf8-f7
24. Te1+e6+! Td6+e6
25. Sf4+d5+ Ke7-e8

Hvid. Sort.
Ke7—d8 havde sat Sort i
Stand til at yde noget læn-
gere Modstand, men det ende-

Hvid. Sort.
lige Udfald vilde være bleven
det samme.
26. Lf3—h5 og Hvid vinder.

779. Skotsk Gambit.

(Spillet i Kristiania Skakklub d. $\frac{5}{3}$ 81.)

O. Blehr.	A. Landmark.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Dd8—f6

Dette Forsvar anvendte Mac-Donnell som bekjendt ofte i sin berømte Match mod Labourdonnais. Ganske tilfredsstillende er det ikke.

5. e4—e5 . . .
Unægtelig en meget dristig Angrebsmaade, der neppe vil blive godkjendt af Theorien.

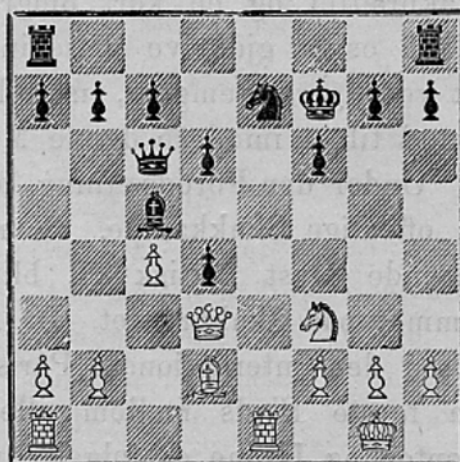
5. . . . Sc6+e5
6. Sf3+e5 . . .

Ikke mindre overraskende end det foregaaende Træk. Henset til den glimrende Finale, hvormed Hvid sætter Kronen paa sit iøvrigt kraftige Spil i dette Husarparti, er der dog ingen Grund til at have ønsket den vel noget naturligere Fortsættelse af Angrebet med Dd1—e2.

6. . . . Df6+e5 †
7. Lc4—e2 Lf8—c5

Hvid.	Sort.
8. 0—0	Sg8—e7
9. Le2—d3	d7—d6
Skjøndt det ikke ganske var uden Fare, burde Sort dog vist her have rokeret.	
10. Sb1—d2	Lc8—f5
11. Sd2—f3	De5—d5
12. Tf1—e1	Lf5+d3
13. Dd1+d3	f7—f6
14. Lc1—d2	Ke8—f7
15. c2—c4!	Dd5—c6

Sort, der neppe venter den brillante Attake, som Hvid indledede med c-Bonden, havde bedre været i Stand til at

imødegaa Stormen, hvis han havde placeret Dronningen

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
paa h5.	Hvid havde saa	17. . . .	Kf7+e7
utvivlsomt grebet an paa		18. Ld2—g5 †	Ke7—f8
Dronningesiden.		19. Dd3—f5 †	Kf8—g8
16. Sf3—g5 †!	f6+g5	20. Df5—e6 †	Kg8—f8
17. Te1+e7 †!	. . .	21. Lg5—e7 †	Kf8—e8
Ved dette dobbelte Offer		22. Le7—f6 †	Ke8—f8
fremtvinger Hvid Matten di-		23. De6—e7 †	Kf8—g8
rekte.		24. De7—g7 ≠	

Matchen mellem Zukertort og Blackburne.

som vi omtalte i forrige Hefte, har nu taget sin Begyndelse, efter at være bleven udsat nogle Dage udover den fastsatte Begyndelsestermin. Engelske Blade fremhæve som Exempel paa den Interesse, som den bebudede Match har vakt overalt, at en Del fremragende Medlemmer af „Cercle des Echees“ i Paris, for hurtigt at faa fjernet de Vanskeligheder, der vare forbundne med at ordne Forberedelserne til Matchen, havde tilbudt at stille til Disposition for hver af Spillerne den vedtagne Indsats, 100 Pd. Tilbudet blev dog ikke modtaget, da Pengene allerede vare skaffede til Veje, dengang Forslaget blev gjort. — Chess Players Chronicle ledsager sine Meddelelser om Matchen med et Tilbageblik paa de to Mestres tidligere Sammenstød paa Skakbrættet og en kort biografisk Skitse af hver af dem. Vi tillade os at gjengive disse interessante Oplysninger, af hvilke det yderligere fremgaar, med hvor Spænding Skakverdenen har Grund til at imødesee denne Match. Der skrives saaledes:

Under den Forudsætning, at Steinitz har trukket sig tilbage fra offentlige Skakkampe, vil man indrømme os, at den forestaaende Dyst faktisk vil blive en Kamp om Verdensherredømmet paa Skakbrættet. Dr. Zukertort har, ved at tage første Pris i den internationale Pariser-Turnering 1878, sat sig selv paa første Plads mellem alle dalevende Skakspillere. Hans Scepter og Krone er følgelig nu i Fare, og han vil blive nødt til at forsvare dem med al den Styrke og Dygtighed, hvorfor han nylig har vundet saa stor Berømmelse. Han er ikke

fremmed for den, der har udfordret ham. De have tidligere mødt hinanden i offentlig Kamp ved fem forskellige Lejligheder. Deres første Sammenstød foregik 1872, i den internationale Londoner Turnering. Blackburne slog da Zukertort og vandt anden Pris, medens Zukertort tog tredje. Anden Gang mødtes de i 1876, ved Turneringen for første Klasses Spillere i „Simpsons Divan“. Dengang vandt de hver et Spil fra hinanden, medens Blackburne dog havde Overtaget ved Hovedopgjørelsen, idet han vandt første Pris med 8 vundne Spil, medens Zukertort vandt anden med 7 vundne Spil. Tredje Gang mødtes de i 1877, idet de da begyndte paa en Match paa 7 Partier. Uheldigvis spillede de dog kun to, af hvilke de hver vandt et, og Matchen blev da afbrudt. Deres fjerde Sammenstød var i Pariser-Turneringen 1878, hvor de igjen hver vandt et Spil fra hinanden, men hvor Zukertort i Hovedresultatet blev den første, da han vandt første Pris, medens Blackburne kun tog tredje. Femte Gang, de mødtes, var nu sidst i Marts, da de spillede imod hinanden i den store Match mellem St. George og City Klubberne. De spillede da kun et Spil, som Zukertort vandt. I Alt har de saaledes spillet 8 Spil offentligt med hinanden, og Regnskabet staar „à 4“. Til disse Facta, som taler for sig selv, skulle vi nu følge en kort Skitse af de tvende Spilleres Løbebane.

Blackburne er uden al Tvivl et ualmindeligt Fænomen. Han lærte først Trækkene i Efteraaret 1860, da han var 18 Aar gammel. Han spillede da nogle faa Spil med en Manchester Spiller, som gav ham Dronningen forud, og som vandt hvert Spil fra ham. Belært af denne Lektion søgte han Raad i Stauntons „Handbook“, og i Foraaret i 1862, omtrent 18 Maaneder efter at han havde lært Trækkene, spillede han i Blinde imod otte eller ti af de stærkeste Manchester Spillere. I 1868 vandt han det engelske „Championship Cup“ og tredje Pris i „British Chess Association Handicap“. I 1870 deltog han i den internationale Skakturnering i Baden-Baden og tog tredje Pris sammen med Neumann; i 1872 vandt han anden Pris i den internationale Londoner Turnering, i 1873 ligesaa i Wiener-Turneringen, og i 1876 første Pris i Turneringen for første Klasses Spillere i „Simpsons Divan“. Samme Aar blev han imidlertid siemt medtaget af Steinitz, som i deres bekjendte Match vandt de første 7 Spil, hvorpaa Matchen var til Ende. I 1878 vandt han tredje

Pris i Pariserturneringen. Ifjor vandt han sammen med Englisch og Schwarz første Pris i den internationale Wiesbadener Turnering, saaledes at de delte 1ste, 2den og 3die Præmie ligelig mellem sig. I indeværende Aar spillede han en Match med den glimrende unge Stjerne Gunsberg, hvem han gav 2 Spil af 7 forud, og han vandt Matchen med 7 Spil mod 6, medens 3 blev remis.

Zukertort, for Tiden anerkjendt som Skakhersker, er Blackburnes Jævnaldrende. Han lærte først Trækkene paa Skakbrættet i Foraaret 1861, da han gik i sit nittende Aar. Ikke saasnart var han begyndt at spille, før han gjorde rivende Fremskridt. Allerede i 1862 mødte han Anderssen, af hvem han fik Springer forud, og vandt næsten hvert Spil. I omtrent fire Aar fortsatte han, i Breslau, et næsten dagligt Samkvem med Anderssen, og i 1867 blev han regnet til Nordtysklands stærkeste Spillere. Fra 1867--1871 udgav han *Neue Berliner Schachzeitung*. Sidstnævnte Aar spillede han mod Anderssen med lige Brikker, og, som det ofte gaar, Lærlingen slog Mesteren. Han vandt 5 Spil mod 2. I 1872 kom han til England, for at deltage i den internationale Londoner Turnering. Her vandt han, som omtalt, 3die Pris. Samme Aar overgik der ham imidlertid en lignende Vanskjæbne, som senere Blackburne: Han blev slaaet af Steinitz, som vandt en Match fra ham med 7 Spil mod 1 og 4 remis. I 1875 kjæmpede han med Potter og vandt med 4 Spil mod 2 og 8 remis. I 1876 vandt han anden Pris i Turneringen for første Klasses Spillere i „Simpsons Divan“. I 1878 tog han som omtalt 1ste Pris i Paris. Ifjor blev han udfordret af Rosenthal, Frankrigs største Skakspiller. I Matchen, som paafulgte, sejrede Zukertort med 7 Spil mod 1, medens 11 blev remis, og han hævdede saaledes sit Supremati.

Vi agte at meddele samtlige Partier i den nu begyndte interessante Kamp, og til en Begyndelse følger herefter de 4 første Partier, som vi have tilladt os at optage efter Field med de af Steinitz tilføjede Noter.

780. Siciliansk Parti.

(1ste Match-Parti, spillet d. 27. Juni 1881.)

Zukertort.	Blackburne.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sb1—c3	e7—e6
3. Sg1—f3	Sb8—c6
4. d2—d4	c5+d4
5. Sf3+d4	Lf8—b4
6. Sd4+c6	...
Den sædvanlige Fortsættelse er Sd4—b5, hvilket fører til den amerikanske Variant, i hvilken Sort spiller 6. Sg8—f6 og efter 7. Sb5—d6 † Ke8—e7.	
6.	b7+c6
7. Dd1—d4	Lb4—f8
At slaa Springerens er ikke fordelagtigt for Sort, da Hvid faar en stærk Stilling ved at slaa igjen med Bonden og anbringe Løberen paa a3.	
8. Lc1—f4	...
Trækker Hvid 8. e4—e5, svares med f7—f6; dækker han da med f-Bonden, bliver Kongebonden isoleret.	
8.	f7—f6
Et meget godt Modtræk, hvorved Sort vinder Tid.	
9. Lf4—g3	...
Paa 9. e4—e5 svarer Sort ligeledes med Dd8—b6.	
9.	Dd8—b6
10. 0—0—0	Sg8—h6
11. Lf1—e2	Db6+d4
Sort vinder ikke nogen Bonde ved Lf8—c5, da Hvid svarer	

Hvid.	Sort.
med 12. Dd4—d2 og, naar Sort derefter slaar Løberbonden, med 13. Le2—h5 †.	
12. Td1+d4	e6—e5
Dette Træk er neppe godt. Sort skulde have trukket Springerens til f7 og ikke afskjære sig Muligheden til at spille d7—d5 ved Lejlighed.	
13. Td4—d2	Sh6—f7
14. Th1—d1	Lf8—b4
Da Sort dog ikke tør give sin gode Løber for Springerens, er det ingen Nytte til at binde denne Vi vilde have foretrukket d7—d6. Anderssen holdt i denne Spilleaabning aldrig sine Midtbønder tilbage, selv om begge Dronningerne vare paa Brættet.	
15. Le2—c4	Sf7—g5
16. f2—f3	Ke8—e7
(1ste Time).	
17. Td2—d3	...
Svagt! Langt bedre var 17. Lg3—f2 med Fortsættelsen Th8—d8, 18. a2—a3, Lb4+c3, 19. Lf2—c5 †, d7—d6, 20. Td2+d6 osv.	
17.	Th8—d8
18. Sc3—a4	...
Blackburne bemærkede senere, at han her frygtede 18. Lg3—e1, som havde forberedt Fremrykning af Hvids Bønder paa venstre Fløj, da Sort	

Hvid.	Sort.
stadig ikke turde bytte Løberen med Springerens, hvorved Hvid kom til at føre Kampen til Ende med 2 Løbere.	
18.	d7—d6
19. Td3—b3	Lb4—a5
(1ste Time).	
20. Lg3—f2	Sg5—e6
21. g2—g3	
Det er et afventende Træk af tvivlsom Nytte, da det synes at svække Bønderne paa Kongesiden.	
21.	La5—c7
22. Sa4—c3	
For at angribe Bonden a7 med Taarnet paa a3.	
22.	a7—a5
23. Sc3—a4	
Denne Springer truer nu slemt paa b6.	
23.	Lc8—a6
24. Lc4+a6	Ta8+a6

Hvid.	Sort.
25. Tb3—b7	
Hvid havde vundet Tempo ved at flytte Td1—d3, og dette Træk havde maaske været tilstrækkeligt til at hindre Sort i at stille til Afbytning paa b8.	
25.	Td8—b8
26. Tb7+b8	Lc7+b8
27. Sa4—b6	Lb8—c7
28. Sb6—c4.	
Her blev Spillet efter Overenskomst hævet som remis. Ingen af Parterne har nogen Fordel. Sorts Taarnbonde er rigtignok isoleret, men Hvid kan ikke forhindre Sort i snart at faa Dronningebonden frem. Det er forøvrigt det første Parti mellem disse to Modstandere, der nogensinde er blevet remis.	

781. Skotsk Gambit.

(2det Match-Parti, spillet d. 29 Juni 1881).

Blackburne.	Zukertort.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Sf3+d4	Sg8—f6
Denne Spillemaade er først angivet af E. v. Schmid og er solid, men plejer ikke at føre til livligt Spil.	

Hvid.	Sort.
5. Sd4+c6	b7+c6
6. Lf1—d3	
Her er ogsaa Tale om e4—e5, hvilket Steinitz synes at foretrække, da det formentlig giver Hvid et godt Spil uden at nøde ham til at afbytte Dronningerne. [Bilguers Haandbog foretrækker dog det af	

Hvid.	Sort.
23. Te1—e2	Lf6+ c3
24. Ta1—f1 osv.	
19. . . .	g7—g6
20. Te1—e2	Te8—d8
(1ste Time).	
21. g2—g4	h7—h6
22. f4—f5	Lc6—c8
23. c3—c4	Td8—d3

Herved forspilder Zukertort sit gode Spil. Han burde have hindret den hvide Springers Fremtrængen enten ved c7—c6 eller ved Lc8—a6.

24. Sc3—d5	Lf6—h4 †
Det er ikke godt at sige Skak paa d4, da Løberen gaar imellem, og hvis Sort da slaar b2, følger Ta1—b1.	

25. Kf2—g2	g6+f5
26. Lc1—f4	. . .

Et genialt Træk! Slaar Sort g-Bonden, faar Hvid et rask Angreb ved at sige Skak paa e8 og trække Løberen paa e5.

26. . . .	Lc8—b7
27. g4+f5	Td3—d4
28. Lf4+c7	Tb8—c8
29. Lc7—g3	Lh4+g3
	(1ste Time).

Hvis Sort trækker Lh4—g5 følger 30. h2—h4, og hvis de to Officerer afbyttes uden at Springeren tages med Skak er Styrken lige, men Chancerne ere for Hvid.

Hvid.	Sort.
30. Kg2+g3!	Lb7+d5
31. c4+d5	Td4+d5
(2den Time).	
32. Ta1—e1	Td5+f5
33. Te2—e8 †	Tc8+e8
34. Te1+e8 †	Kg8—g7
35. Te8—a8	Tf5—d5
36. Ta8+a4	Td5—d3 †
37. Kg3—g4	Td3—b3
38. Ta4—c4	Tb3+b2
39. Tc4+c5	Tb2+h2
40. a3—a4	Kg7—g6
41. Tc5—c4	Th2—h1
42. Tc4—d4	f7—f5 †
43. Kg4—f4	Th1—f1 †
44. Kf4—g3	Tf1—c1
45. Kg3—f4	Te1—f8 †
46. Kf4—g3	Kg6—f6
47. a4—a5	. . .

Blackburne opgav her (til Tilskuernes Forbauselse) sin sidste Bonde, men er sikker paa remis.

(3die Time)

47. . . .	Tf1—a1
48. Kg3 f4	Ta1+a5
49. Td4—d6 †	Kf6—g7
50. Td6—b6	Remis.

Det er en mærkelig Stilling, men Sort kan ikke fordrive Taarnet fra den sjette Linie, og gaar h-Bonden frem, kommer den hvide Konge paa g5.

782. Siciliansk Parti.

3die Match-Parti.

(Spillet d. 1. Juli 1881, varede 7 Timer; det 1ste Parti varede 4 Timer og det 2det 5.)

Zukertort.		Blackburne.		Hvid.		Sort.	
Hvid.		Sort.					
1.	e2—e4		c7—c5	13.	Dd1—f3		Dd8—c8
2.	Sb1—c3		g7—g6	14.	Tf1—d1		0—0
				15.	h2—h3		Tf8—f7

Først indført af Paulsen mod Steinitz i Londoner Turneringen 1862 og ligeledes benyttet i et smukt Konsultations-Parti ved samme Lejlighed; i den senere Tid har det ikke været synderligt i Mode.

3.	f2—f4		...
----	-------	--	-----

Vi foretrække at opsætte dette Træk, saaledes som Zukertort ogsaa gjorde i det 5te Parti. Den eneste Grund til at bruge det skulde være for at bringe Springereren paa f3, men denne gaar bedst til e2.

3.	...		Sb8—c6
4.	g2—g3		Lf8—g7
5.	Lf1—g2		b7—b6
6.	Sg1—e2		Lc8—b7
7.	d2—d3		Sg8—h6
8.	0—0		f7—f5

Et godt Træk, skjøndt Hvid foreløbig lukker for den sorte Løber, thi om kortere eller længere Tid kan Sort fri den ved at trække d7—d6.

9.	e4—e5		Sc6—a5
10.	Lg2+b7		Sa5+b7
11.	d3—d4		c5+d4
12.	Se2+d4		e7—e6

Sort vælger denne underlige Manøvre, som viser sig ikke god, for at bringe sin Løber over paa Dronningesiden. Han havde gjort bedre i at spille Sh6—f7, thi han har intet at frygte af g-Bondens Fremmarch. Han kunde slaa denne Bonde, og Hvid er nødt til at slaa igjen med Dronningen (ellers Sf7+e5). Den sorte Springer gaar da tilbage til h6 og truer med at gaa til f5. Imidlertid vil Sort faa Lejlighed til at frigjøre sit Spil med d7—d6.

16.	Lc1—e3		Lg7—f8
17.	Td1—d3		...

Fint spillet af Zukertort, thi det er kun tilsyneladende, at han spilder Træk; havde han strax flyttet Taarnet til d2, fulgte der Lf8—b4, men naar Taarnet staar paa d3, nytter Løbertrækket ikke, da Hvid saa kan svare a2—a3.

17.	...		Sb7—c5
			(1ste Time).
18.	Td3—d2		Ta8—b8
19.	Ta1—d1		Dc8—b7
20.	Df3+b7		Tb8+b7
21.	Sd4—f3		...

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Steinitz mener, at det var endnu stærkere at gaa til e2. Hvid havde da ikke været nødt til Afbytning, som skaffer Sort en fri Bonde, og den hvide Konge kunde da bedre trænge frem over g2 til f3.		d8 og Springerens paa b7 truer da med at slaa d-Bonden.	
21. . . .	Tf7—g7	34. b4—b5	a6+b5
22. Le3+c5	Lf8+c5 †	35. c4+b5	Sc6—a7
23. Kg1+f1	Kg8—f8	36. a3—a4	g5+f4
(1ste Time).		37. g3+f4	Kf7—f6
24. a2—a3	Kf8—e8	Ingen god Forsvarsmaade!	
25. b2—b4	Lc5—e7	38. Td2—c2	Tb7—b8
26. Sc3—b5	Sh6—f7	Det eneste, Sort endnu havde at gjøre, var at bringe Tg7 til g8 og derefter til b8.	
27. c2—c4	g6—g5	39. Tc2—c7	Tb8—a8
28. Kf1—f2	h7—h6	40. Sb3—d2!	e6—e5
29. Sb5—d6 †	Le7+d6	(2den Time).	
30. e5+d6	Sf7—d8	Fortvivlelsestræk, men intet kan længer redde, da Springerens truer med i 2 Træk at besætte e5.	
31. Sf3—d4	Sd8—c6	41. f4+e5 †	Kf6—e6
(2den Time).		42. Tc1—g1	. . .
32. Sd4—b3	a7—a6	Det var endnu bedre at gaa med Springerens til c4, thi, om Sort end opgiver sin Springer og gaar med Taarnet til g8, kan han dog ikke gjøre remis ved evig Skak.	
33. Td1—c1	. . .	42. . . .	Tg7+g1
Det havde været bedre at flytte det andet Taarn for at skaffe Springerens en god Plads paa d2, hvilket havde været ønskeligt, hvis Sort i sine næste Træk havde valgt en bedre Spillemaade.		43. Kf2+g1	Sa7—c8
33. . . .	Ke8—f7	44. Sd2—c4	h6—h5
Dette Træk er ikke godt. Sort kunde rimeligvis endnu have reddet Spillet ved Tb7—b8 og derpaa følgende Sc6—d8—b7; Hvid kan imidlertid trække b-Bonden og naar den er slaaet føre Taarnet til c7, men den sorte Konge gaar til		45. Kg1—f2	h5—h4
		(3die Time).	
		46. Kf2—f3	Sc8+d6
		Sort kan ikke røre sig.	
		47. e5+d6	. . .
		Hvid vinder ogsaa ved Sc4+b6.	
		47. . . .	Ta8+a4
		48. Sc4+b6	Ta4—a3 †

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
49. Kf3—f4	Ta3+h3	56. Tf5—h5	Tb3—b1
50. Te7+d7	Th3—b3	57. Th5+h2	Kd4—c5
51. Td7—e7 †	...	58. Th2—h7	Tb1—b4 †
Begyndelsen til en smuk og overraskende Manøvre.		59. Kf4—e5	Kc5—b5
51. ...	Ke6+d6	60. Ke5—d6	Tb4—b1
52. Sb6—c8 †	Kd6—c5	(4de Time).	
53. Te7—e5 †	Kc5—d4	61. Kd6—c7	Kb5—a6
54. Te5+f5	h4—b3	62. Kc7—b8	Tb1—d1
55. b5—b6	h3—h2	63. b6—b7	Opgivet.

783. Italiensk Parti.

4de Match-Parti.

(Spillet den 2den Juli 1881, varede 6½ Time).

Blackburne.	Zukertort.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	5. ...	d7—d6
1. e2—e4	e7—e5	6. Lc1—e3	Lc5—b6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	7. Sb1—d2	Sc6—e7
3. Lf1—c4	Lf8—c5	8. Sd2—f1	c7—c6
4. c2—c3	Sg8—f6	9. Lc4—b3	Lb6—c7
5. d2—d3	...	10. h2—h3	h7—h6
Blackburne forsøger den Spille- maade, som Anderssen for Spøgs Skyld kaldte „Giucoco pianissimo“. Vi tro, at den fortjener mere Opmærksomhed end den hidtil har kunnet glæde sig ved. Ialtfald frem- bringer den et livligere Spil end de lukkede Aabninger eller de fleste Varianter af spansk Parti eller Firspringerspillet. Steel, som i denne Sommer har besøgt London, har bragt Spillemaaden igjen i Mode.		11. Dd1—c2	...
		Ikke saa godt som Dd1—e2, hvilket Blackburne spillede i 6te Parti.	
		11. ...	g7—g5
		12. 0—0—0	Se7—g6
		13. d3—d4	Dd8—e7
		14. d4+e5	d6+e5
		15. Sf1—g3	Sg6—f4
		16. Sf3—e1	...
		(1ste Time).	
		Efter 16. Le3+f4, e5+f4,	
		17. Sg3—f5, Lc8+f5, 18. e4	

Hvid.	Sort.
+f5 kunde Sort rolig rokere kort.	
16. . . .	Lc8—d7
17. Sg3—f5	Ld7+f5
18. e4+f5	Sf4—d5
19. Dc2—e2	Sd5+e3
20. f2+e3	Sf6—e4
21. De2—f3	Se4—c5
22. e3—e4	a7—a5
	(1ste Time).
23. Se1—c2	Ta8—d8
24. Td1+d8†	. . .
Denne hurtige Afbytning frigjør Sorts Spil. Zukertort bringer sin Konge i Sikkerhed. Hvid skulde strax have Lb3—c4.	
24. . . .	Ke8+d8
25. Lb3—c4	f7—f6
26. b2—b4	b7—b5
Zukertort forsvarer sig godt. Han kunde ikke strax bringe Springerens tilbage paa d7, da der følger Lc4—e6 og senere Th1—d1.	
27. Lc4—e2	. . .
Hvid faar ingen Fordel ved at slaa Springerens. Sort slaar Løberen, og Hvid kan vel erobre Bonden paa c4, men mister senere sin egen Bonde paa e5.	
27. . . .	Sc5—d7
28. Th1—d1	Kd8—c8
29. Df3—f2	Kc8—b7
30. a2—a3	Sd7—b6
	(2den Time).
31. Df2—f1	. . .

Hvid.	Sort.
Blackburnes 2 sidste Træk ere ikke gode; han har aabenbart maattet skynde sig paa Grund af manglende Tid. Han havde faaet et godt Spil ved at slaa Bonden paa a5 og ved, naar Springerens gaar, at trække c3—c4.	
31. . . .	a5+b4
32. c3+b4	Sb6—a4
De7—f7 var noget bedre. Vi se ikke, hvad Hvid skulde have svaret paa dette Angreb.	
33. Le2+b5	. . .
Dette Offer er ikke korrekt. Hvid skulde have spillet Df1—f3 for at imødegaa det truende De7—f7.	
33. . . .	c6+b5
34. Df1+b5†	Sa4—b6
35. a3—a4	De7—e8
36. Db5+e8	Th8+e8
37. a4—a5	Sb6—c8
Bedre end at gaa til c4. Zukertort spiller meget forsigtigt; han kan nu imødegaa Td1—d7 ved Te8—e7.	
38. Sc2—e3	Sc8—d6
39. Se3—d5	Sd6+e4
40. a5—a6†	Kb7—b8
41. Td1—e1	Se4—g3
	(2den Time).
42. b4—b5	Te8—d8
43. Sd5—e7	Td8—d6
Et daarligt Træk, som gjør Sejren tvivlsom. Taarnet skulde paa d7.	
44. Te1—e3	Sg3—h5

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
45. Te3—c3	...	55. Ke3+e4	Sb4—d5
	(3die Time).	56. Tb2—c2 †	Sd5—c3 †
Blackburne spiller meget fint og slaas tappert mod Over- vægten.		57. Tc2+c3 †	og Spillet er remis.
45.	Sh5—f4	53.	Sb4—d5
46. a6—a7 †	Kb8+a7	54. g3—g4	h5+g4
47. Tc3+c7 †	Ka7—b6	55. h3+g4	Td6—c6
48. Tc7—c2	Kb6+b5	56. Tc8—d8	Kb5—c4
49. Se7—g8	e5—c4	57. Td8—a8	Kc4—d4
For tidlig Fremrykning! Der burde første ske h6—h5.		58. Ke2—f2	Kc6—c2 †
50. g2—g3	Sf4—d3 †	59. Kf2—g3	Sd3—f4
51. Kc1—d1	...	60. Ta8—a4 †	Kd4—e5
Smukt spillet! Hvid kan nu rolig bringe sin Konge videre til den rette Side..		61. Ta4—a5 †	Ke5—d6
51.	h6—h5	62. Ta5—a6 †	Kd6—c7
52. Kd1—e2	Sd3—b4	Blackburne opgav her Spillet, idet han spøgende bemærkede, „at han havde en Officer for mange“! Naar den hvide Springer var borte, var der nemlig nogen Udsigt til remis ved evig Skak, da den hvide Konge staar pat. Steinitz paaviser imidlertid, at Hvid, naar Sort spiller korrekt, dog ikke kan opnaa remis, om ogsaa Springerens tænkes borte.	
53. Tc2—c8	...		
Steinitz mener, at Blackburne her kunde have frelst Spillet ved Tc2—b2. Han angiver følgende Fortsættelse:			
53. Tc2—b2	Kb5—c4		
54. Ke2—e3	Td6—d3 †		

Det tyske Skakforbunds anden Problemturnering.

Under Henvisning til vort Martshefte S. 71, hvor vi berettede om den i Forbindelse med denne Kongres staaende Problemturnering, skulle vi nu meddele Hovedtrækkene af det os tilsendte righoldige Program for Kongressen. I Indledningen til dette bemærkes det, at allerede en Række af Koryfæer have

tilsikret Kongressen deres Deltagelse, saa at dens Forløb tegner til at ville blive høist interessant. I Komiteen findes Navne som Schalopp, Dufresne, Knorre, Riemann, Winawér o. fl. Alle Skakvenner indbydes til Deltagelse, og maa Anmeldelser til Turneringen, der rettes til „Herrn E. Schalopp Berlin, W. Reichstag“, være indgaaede senest den 20de August, helst imidlertid inden 1. August. Deltagere, der ikke ere Medlemmer af „Deutscher Schachbund“, maa løse Kort til 10 Mk. Desuden sælges Kort for enkelte Dage à 2 Mk. Kongressen tager sin Begyndelse Søndagen den 28de August Kl. 4 Efterm. i Turneringslokalet, Landvogts Restaurant „Germania“, Taubenstrasse 34. og fortsættes derefter med daglige Sammenkomster. Følgende Turneringer afholdes:

I. Mesterturning.

Hver Deltager spiller et Parti med hver af de andre. Indsats 30 Mk.

1ste Pris:	1200 Mk.
2den „ :	600 „
3die „ :	400 „
4de „ :	300 „

For Turneringen er givet udførlige nærmere Regler, af hvilke vi fremhæve: Der spilles som Regel fra 9—1 og 4—8. Bliver et Parti afbrudt, gjælde de sædvanlige Regler om det sidste Træks Deponering i lukket Konvolut, m. m.; Analyseren af Brættet i Mellemtiden er strengt forbudt. Betænkningstiden er 15 Træk i Timen. De spillede Partier tilhøre „Deutscher Schachbund“. Til Afgjørelse af Tvistigheder oprettes en „Schiedsgericht“ paa 5 Medlemmer.

II. Hovedturnering.

Deltagerne deles ved Lodtrækning i 4 Grupper, indenfor hvilke hver spiller et Parti med hver af de andre. Sejrherrerne kjæmpe derefter paa samme Maade om Prisen. Indsats 10 Mk. Betænkningstid 20 Træk i Timen.

1ste Pris:	200 Mk.
2den „ :	120 „
3die „ :	80 „
4de „ :	50 „

III. Første Sideturnering.

Deltagernes Antal: 16. Der spilles i Omgange. Indsats 5 Mk. 2 Partier skulle daglig føres til Ende. Uhre komme kun undtagelsesvis til Anvendelse, naar en Spillers Langsomhed nødvendiggjør det.

1ste Pris: 50 Mk.

2den „ : 30 „

3die „ : 1 Bilguer, IV. Udgave.

4de „ : Abonnement paa „Schachzeitung“ for 1882.

IV. Anden Sideturnering.

Deltagernes Antal: 16.

Indsats 3 Mk. Betingelserne som i forrige Turnering.

1ste Pris: 30 Mk.

2den „ : 1 Bilguer, IV. Udgave.

3die „ : Abonnement paa „Schachzeitung“ for 1882.

4de „ : 1 Leitfaden af v. d. Lassa, nyeste Udgave.

V. Tombolaturnering.

Deltagerantal ubegrænset. Ingen Indsats. Hver har at spille med sin Modstander 3, henholdsvis 2, afgjørende Partier. Sejrrherren deltager i den Lodtrækning, der finder Sted ved Turneringens Slutning. Ingen tør mere end 1 Gang deltage i denne Turnering.

VI. Problemturnering.

Herom henviser vi til vort Martshefte, S. 71.

VII. Løsningsturnering.

Torsdagen den 1ste September, Kl. 10 Morgen, bliver et hidtil ikke offentliggjort Problem fremlagt. Den første, der inden 3 Timer skriftligt indgiver den udførlige korrekte Løsning, faar en Præmie af 20 Mk. Ingen Indsats.

VIII. Raadslagningspartier.

Til saadanne forbeholdes Præmier. Spillemaade: 15 Træk i Timen.

Nyeste Post.

England. En Indsender i *British Chess Magazine* opfordrer Jernbanekompagnierne i England til i Kupéerne at lade indrette sammenfoldelige Skakborde og Skakspil, for dermed at sætte de Reisende i Stand til at fordrive Tiden. Ideen forekommer os udmærket; den vilde sikkert, navnlig naar den blev udvidet til at omfatte Dam, Domino, Kortspil etc., finde varm Paaskjønnelse hos det rejsende Publikum, der kjeder sig. Intetsteds synes Anbringelse af slige Adspredelsesmidler at være mere formaalstjenlig, end netop i en Jernbanekupé.

— Den 14de Juni fandt en Match Sted mellem Klubberne i Birmingham og Manchester. Den sidste har Ord for at være den stærkeste engelske Provinsklub og tæller Navne som von Zabern og Jones. De mest bekendte mellem Birmingham Spillerne vare C. E. Ranken og W. Cook. Det endelige Kampresultat stod lige med 12 vundne Spil paa hver Side, og Birmingham Klubben har saaledes hævdet sin Jævnbyrdighed med den som stærkere ansete Manchester Klub.

— I Maj deltog i St. Georges Klubben i London 7 Konkurrenter i den aarlige Turnering for at vinde Klubbens „Championnat“. Minchin, der ogsaa ifjor vandt 1ste Pris, hævdede sin Plads med 10 vundne Spil af 12. Derefter kom Wayte med 8½ vundne Partier.

— I Matchen mellem Blackburne og Zukertort, hvorom henvises til foran i Heftet, var Stillingen ved Heftets Slutning saaledes: Blackburne + 1, Zukertort + 6, Remispartier 4.

Østerrig. Vi tillade os at anmelde og anbefale til vore Læsere det os tilsendte Maanedsskrift „Oesterreichische Lesehalle“, der i Aar er begyndt at udkomme under den bekendte østerrigske Skakredaktør, Herman Lehnerts Ledelse. Tidenden kalder sig „Maanedsskrift for Underholdning og Belæring med særegen Afdeling for Skakspillet“, hvilken Afdeling optager over Halvdelen af Bladets Plads.

Italien. I Skakspøg Afdelingen i den italienske Problemturnering tilkjendtes:

- 1ste Pris: G. B. Valle i Spezia.
2den „ : G. Choculous i Prag.

3die Pris: J. Jespersen i Faareveile.

1ste hæderlig Omtale: A. Norlin i Stockholm.

2den — C. Salvioli i Venedig.

3die — Aurelio Abela i Malaga.

— Den paatænkte store italienske Turnering, der kun skal staa aaben for Italienerne, skal finde Sted i September d. A. i Mailand i Forbindelse med den dersteds værende store Udstilling.

Amerika. Den unge amerikanske Skakmester, Martinez i Filadelfia har været saa opmærksom at sende os et særdeles smukt udført Fotografi efter en smagfuld Tegning af E. E. Dungan, benævnet „After the Battle“, og fremstillende Slutstillingen i det den 3die December 1880 i Filadelfia Skakklub spillede glimrende Parti mellem Martinez og Mackenzie, i hvilket den sidste efter 23de Træk opgav Partiet. I vort Aprilhefte, S. 84, findes Partiet meddelt.

— En Match-Udfordring, der har vakt megen Opsigt, er nylig rettet fra Skakklubben i Filadelfia til St. Georges Klub i London. Der foreslaas to samtidige Spil pr. det atlantiske Telegrafkabel. Amerikanerne have vist deres Dristighed ved udtrykkelig at anmode Steinitz og Zukertort, de to mest fremragende Medlemmer af St. George, om at deltage. Chess Players Chronicle bemærker, at Amerikanerne, der forøvrigt tælle saadanne udmærkede Kræfter mellem sig som Martinez, Neill, Whiteman, Elson, Roberts, Davidson og Reichhelm, i den senere Tid har sejret i nogle Telegraf- og Korrespondance-Kampe med New-York og Boston. Gjort modige herved forsøge de nu at udstrække deres Erobringer til den gamle Verden, hvor da ikke noget ringere end en Kamp med Englands og Verdens største Skakmestre har kunnet tilfredsstille deres Ærgjerrighed. Der er ikke foreslaaet nogen Pengeindsats. Det glæder os at kunne meddele, at Udfordringen allerede er bleven modtaget.

— En Korrespondent (J. F. Schræder) til *Cincinnati Commercial* opfordrer Mestere i Problemfaget til at afgjøre, hvilke der er de bedste eksisterende Problemer i 2, 3, 4, 5, 6 og 7 Træk. Han har anstillet en Beregning, hvorefter Antallet af offentliggjorte Opgaver skal være over 50,000. Efter *Brentanos Chess Monthly* har alene Hr. Meyer komponeret 600, Dr. Gold

omtrent ligesaamange, og Mr. Shinkman endogsaa rimeligvis adskillige Hundreder udover dette Antal. I Forbindelse hermed meddele vi efter „*La Stratégie*“, at Dr. Gold (i Wien) bebuder en nærforestaaende Udgave af sine samlede Problemer.

Frankrig. Af Laquière er udgivet en lille Brochure betitlet „*Géométrie de l'Echiquier*“, i hvilket Spørgsmaalet om Springerens Gang paa Skakbrættets 64 Felter er behandlet videnskabeligt. Arbejdet har været forelagt „la Société mathématique de France“, som har kjendt det værdig til Indrykkelse i dets Bulletin. (*La Stratégie*.)

— Den anden franske National-Turnering, i Forbindelse med hvilken en Handicap-Turnering ligesom tidligere vil finde Sted, er nu bestemt til at skulle begynde den 6. Novbr. Præmierne bestaa i Sèvres Vaser til Værdi 2000 Fr., skænkede af Præsident Grèvy. Rosenthal tør, da han allerede én Gang har vundet første Pris, denne Gang ikke deltage. Clerc maa vinde første Pris; vinder han 2den, regnes han kun for at have vundet den 3die! Hver Deltager skal spille 2 Spil med hver af de andre, Nærmere til November.

— En Match mellem de to stærkeste indfødte Franskmænd, Clerc og de Rivière, har vakt megen Interesse i den sidste Tid. Indsatsen er 300 Fr. paa hver Side og desuden skjænker Pariser Skakklubben Sejrherrén en Kunstgjenstand. Betænkningstiden er 20 Træk i Timen. Den første, der vinder 7 Partier, er Sejrherrén; Remiser tælle ikke. Ved Hæftets Slutning havde Clerc vundet 5 Partier, de Rivière 4, og 2 var blevet remis.

— En Turnering i Parises Skakklub er nylig sluttet. Der var 18 Deltagere, af hvilke Grev de Tamisier vandt første, Dhrr. Louvet og Lutscher anden Pris ex æquo. I en Match mellem de 2 sidste sejrede derpaa Louvet. De parisiske Skakvenner have fejret Sæsonens Slutning med en meget animeret Middag hos Véfour.

Tyskland. I Juniheftet af „*Deutsche Schachzeitung*“ findes en interessant Artikel om en ny Opfindelse af Hr. Oberlieutenant Carl Obert i Kaposvár, der i Lighed med de moderne Reformer paa Områder som Mønt, Vægt og Maal ogsaa søger at anvende Decimalsystemet paa Skakspillet. Til

„Decimalskak“ anvendes selvfølgelig et Bræt paa 100 Felter, og de 4 herved nødvendiggjorte yderligere Brikker bestaa af 2 Bønder og 2 „Wächter“. Vi ere i Forlegenhed med Oversættelsen af denne Betegnelse; simpelthen at sige „Vægter“ turde dog maaske være at udæske Spotten for stærkt. Samme „Wächter“ der er en med Skjold og Spyd bevæbnet Person, gaar et Skridt paa skraa og slaar et Skridt lige ud, begge Dele i alle 4 Retninger. Dog kan den fra dens oprindelige Plads „springe“ sin Farve, o: gaa fra b1 til b3 o. s. v. Det nærmere forbeholde vi os at meddele en anden Gang, hvis Opfindelsen skulde vise sig at have nogen Fremtid, hvad vi dog neppe tro.

— „Der Meister im Schackspiel“ er Titlen paa en Bog, der nylig er udgivet i 7de Oplag af Dr. Max Lange, og hvis Bestemmelse er at tjene som theoretisk-praktisk Vejledning til fra Begyndelsesgrundene i Skakspillet at naa til Mesterskabet. Bogen, der dog særlig er anlagt paa Begyndere, roses meget af den tyske Skakpresse. Pris: 4,50 Mk.

Nationaltidendes Problemturnering.

Foruden de i vort Junihefte Side 144 omtalte, ere endnu følgende Sendinger indkomne i rette Tid inden Afslutningen af de for de forskjellige Landsdele fastsatte Tidsfrister, nemlig:

Nr. XXXVII. Motto: „Greeting“.

„ XXXVIII. — „Wasatch“ (tilegnet Dr. S. Gold.)

„ XXXIX. — „A tramp abroad“.

Vi offentliggjøre dernæst Sendingerne Nr. XVIII—XX og Nr. XXII—XXX, der af Dommerne ere befundne korrekte, medens Sendingen:

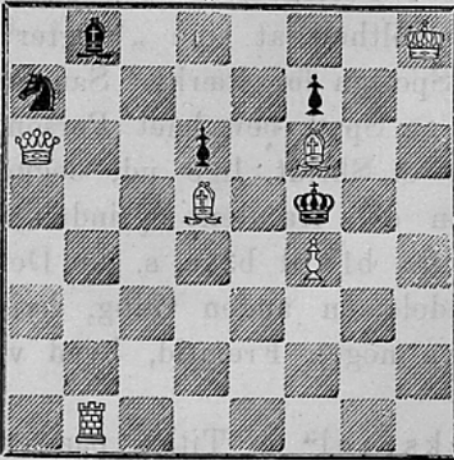
Nr. XXI „Ararat“ hvis tilsigtede Løsning er 1. e6—e7, foruden en Biløsning i 3 Træk, der begynder med 1. Sf2—d3, har en anden Biløsning i 2 Træk saaledes:

1. Lb3—a4 †, Kb5—a5; 2. La4+c6 ‡. a) 2. . . . Kb5—c4,
2. Ta1—c1 ‡.

Nationaltidendes Problemturnering.

1182.

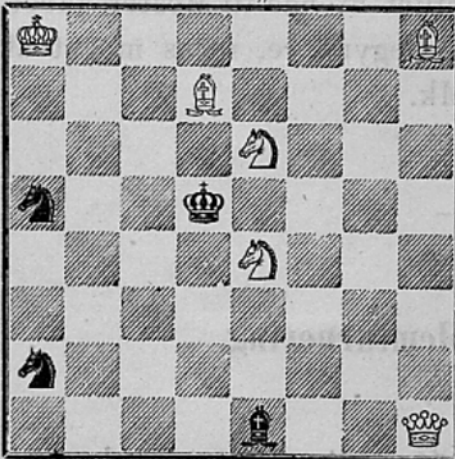
Nr. XVIII. „Festina lente“.

Mat i 3 Træk.

1184.

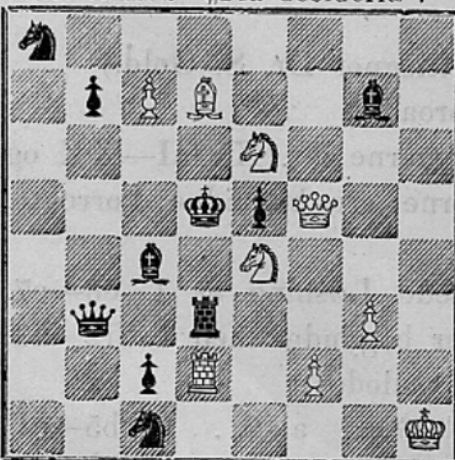
Nr. XX. „Uffe“.

Mat i 3 Træk.

1186.

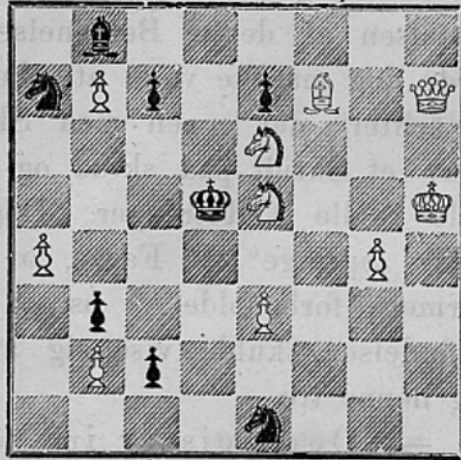
Nr. XXIII. „Pia desideria“.

Mat i 3 Træk.

1183.

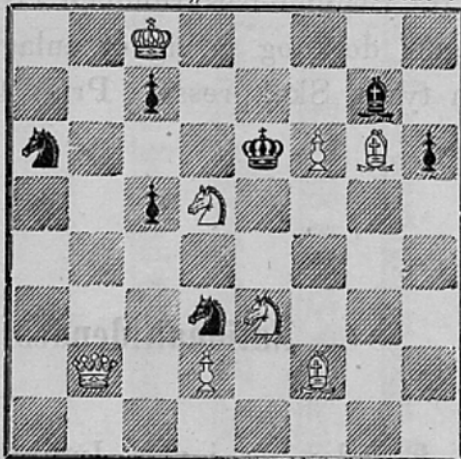
Nr. XIX. „Gutta cavat lapidem osv.“

Mat i 3 Træk.

1185.

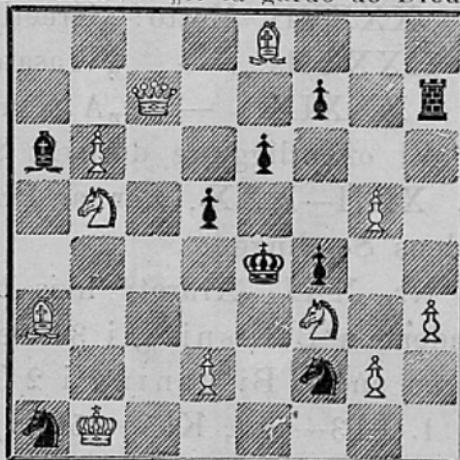
Nr. XXII. „Variatio delectat“.

Mat i 3 Træk.

1187.

Nr. XXIV. „A la garde de Dieu“.

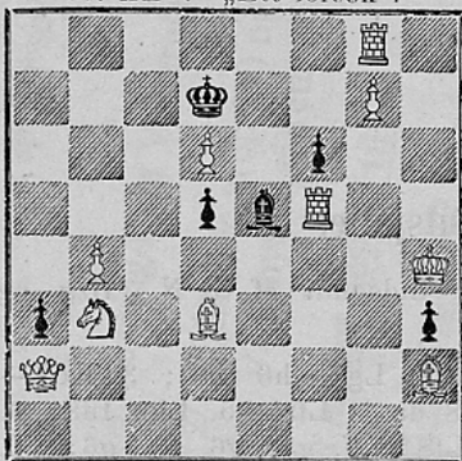

Mat i 3 Træk.

Nationaltidendes Problemturnering.

1188.

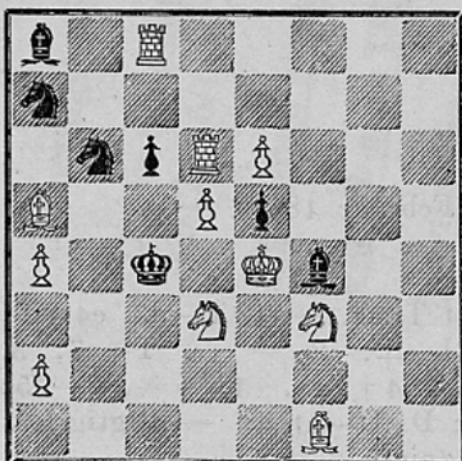
Nr. XXV. „Ett försök“.

Mat i 3 Træk.

1190.

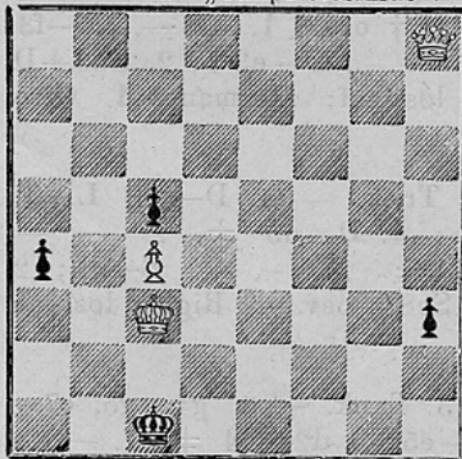
Nr. XXVII. „Efter ringe Evne.“

Mat i 3 Træk.

1192.

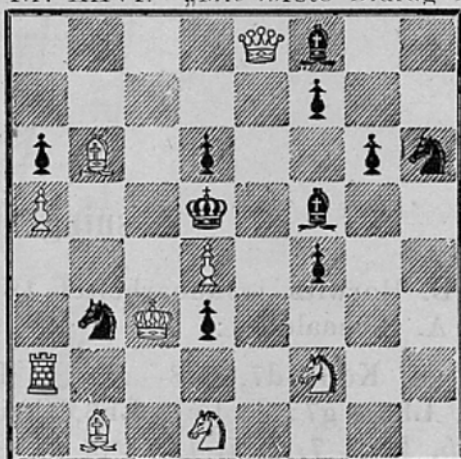
Nr. XXIX. „Simplicissimus“.

Mat i 5 Træk.

1189.

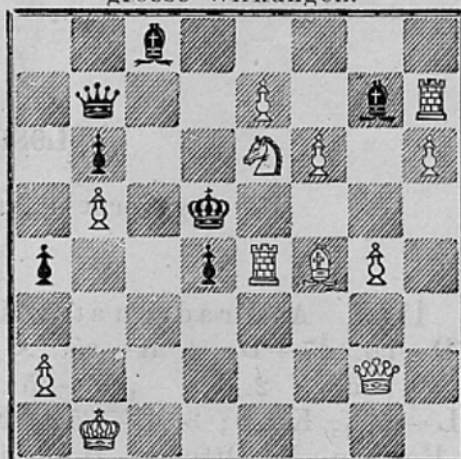
Nr. XXVI. „Mit første Bidrag“.

Mat i 3 Træk.

1191.

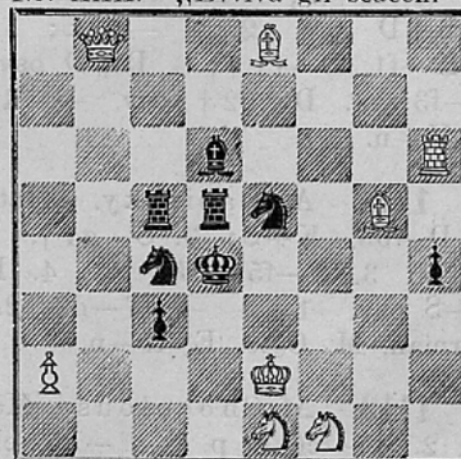
Nr. XXVIII. „Kleine Ursachen, grosse Wirkungen.“

Mat i 3 Træk.

1193.

Nr. XXX. „Evviva gli scacchi“.

Mat i 3 Træk.

Løsning til Slutspillet

af B. Horwitz i Januarheftet 1881 er indsendt af G. N., Hvg. og S. A. S. saaledes:

1. Kd6—d7, Kf8—g8; 2. Lh2—d6, Lg7—h6 (h8); 3. Kd7—e8, Lh6—g7; 4. Le7, Lh6, (hvis Lh8 da 5. Lf8); 5. Lf6, Lf8; 6. Lg5, Lh6; 7. Le7, Lg7; 8. g4—g5, Lf8!; 9. g5—g6, f7+g6; 10. f5—f6! Lh6; 11. f6—f7 †, Kh7; 12. Lg5, Lg7; 13. Ke7, Kh8; 14. Lg5—f6 og vinder.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 2 (Februar 1881).

1110. Af Pradignat. Mat i 4 Træk. — 1. T—d3, e4+T; 2. D—c6, d7+D; 3. K—c5, ∞; 4. L. †. 2. — —, T+c7; 3. D—e4 † osv. 2. — —, f6—f5; 3. L—d4 † osv. 1. — —, f6—f5; 2. L—d4 †, K+S; 3. L—e5 †, K+L; D. D—a1 †. — Rigtig løst af: Herman, M. Otto, E. H—n i Nyköping.

1111. Af Labitzky. Mat i 4 Træk. 1. T+d7, S+T; 2. f2—f4, K+S; 3. D—d2 †, K. ∞; 4. D., S. †. 2. — —, D+f4; 3. S+D osv. 2. — —, ∞; 3. D—g2 † osv. 1. — —, K—f3; 2. K—f1, D—c1 †; 3. D+D osv. 1. — —, D—e3 †; 2. Sd5+D, K—f3; 3. D—e2 † osv. — Rigtig løst af: Herman, M. Otto, E. H—n.

1112. Af Labitzky. Mat i 4 Træk. — 1. D—e8, L+T; 2. D—b5, K+S; 3. S—g4 †, K. ∞; 4. D—d5 †. 2. — —, T+D; 3. S—f5 †, K. ∞; 4. L., S. †. 1. — —, S—e6; 2. D+S osv. 1. — —, T—d7; 2. D+Se8 † osv. — Rigtig løst af: Herman, M. Otto, E. H—n.

1113. Af Chocoulos. Mat i 3 Træk. — 1. g4—g5, c7—c5; 2. d5—c6 e. p. †, K—c5, eller —e5; 3. d2—d4 †. 1. — —, K—c5; 2. D—b2 osv. 1. — —, S—f1; 2. S+f3 † osv. 1. — —,

T+S; 2. D—c2 osv. — Rigtig løst af: Herman, L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n.

1114. Af Chocoulos. Mat i 4 Træk. — 1. S—c4, K—d5; 2. D—d3 †, K—c6; 3. D—d8, ∞; 4. S—a5 †. 2. — —, e4 +D; 3. L—g2 † osv. 2. — —, L—d4; 3. D+e4 † osv. 1. — —, L—e1; 2. D—d3 †, e4+D; 3. c2—c3 † osv. — Rigtig løst af: Herman, L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n.

1115. Af Ehrenstein. Mat i 2 Træk. 1. T—b5 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: O. Andresen, O. C. Budde, A. Landmark og Herman i Kristiania, A. Arnell, Firo, Augusta O., L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n, Fr. Holst.

1116. Af Budde. Mat i 2 Træk. — 1. S—d4 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Herman, O. Andresen, A. Landmark, A. Arnell, Firo, Augusta O., L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n, E. Lindquist, Fr. Holst.

1117. Af Landmark. Mat i 3 Træk. — 1. S—e5, K+S; 2. D—f3 †, K+S, 3. L—g3 †. 1. — —, d4—d3; 2. L—c3 osv. — Rigtig løst af: Firo, Budde, A. Arnell, O. Andresen, Herman, Augusta O., M. Otto, E. H—n, E. Lindquist, Fr. Holst.

1118. Af Th. Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. L—a7, K+S; 2. S+f4, K∞; 3. L. †. 1. — —, K—d6; 2. S—c7 † osv. — Rigtig løst af: Herman, A. Landmark, Firo, O. Andresen, Budde, A. Arnell, Augusta O., L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n, Lindquist, Fr. Holst.

1119. Af M. Ursin. Mat i 4 Træk. 1. L—a5, K+L; 2. Kc5, e6—e5; 3. L—d1 og 4. b3—b4 †. — Rigtig løst af: A. Arnell, Budde, Herman, O. Andresen, Firo, Augusta O., L. Lauritzen, M. Otto, E. H—n, E. Lindquist, Fr. Holst.

Opgaverne Nr. 1105 og 1106 endvidere løst af E. H—n, Nr. 1089, 1098 og 1104 af E. Lindquist.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 3 (Marts 1881).

1120. Af Kauders. Mat i 3 Træk. — 1. L—g4, S—c5; 2. D—d6 †, ∞; 3. S., D. †. 1. — —, K+S; 2. D—d6 † osv. 1. — —, c4+b3; 2. S—d4 † osv. 1. — —, K—b5; 2. D+b7 † osv. — Rigtig løst af: Herman, Augusta O., O. C. Budde.

1121. Af Kauders. Mat i 4 Træk. — 1. K—e7, K+S; 2. K—e8, K+L; 3. D—c5 †, K∞; 4. D—e5 †. 2. — —, K—c3; 3. D—b4 † osv. 2. — —, K—e3; 3. D—f4 † osv. 1. — —, T—h4; 2. D—f2 †, K—d2; 3. D—e1 † osv. — Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde, P. G. i Aalborg.

1122. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. D—f8, L+L; 2. D+f7 †, K∞; 3. D—b7, c2—c3 †. 1. — —, d6+L; 2. L—f5 osv. 1. — —, K+L; 2. D—e7 † osv. — Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde.

1123. Af Valle. Mat i 4 Træk. 1. D—c1, K—d4, 2. L—d5, K+L; 3. S—f6 †, K∞; 4. D. †. 2. — —, e6+L; 3. S—g5 osv. 2. — —, K—e5; 3. L+b7 osv. 2. — —, b6—b5; 3. D—c5 † osv. 1. — —, b6—b5; 2. D—f4 †; 3. D—d6 † osv. — Rigtig løst af: Herman, E. H—n i Nykøping.

1124. Af Melessinos. Mat i 3 Træk. 1. S—f5, S—g8; 2. D+d4 †, S+D; 3. S—e3 †. 1. — —, S—g4; 2. S—e7 †, K∞; 3. D. †. 1. — —, K+T; 2. S—e7 † osv. 1. — —, d6+T; 2. D—a8 † osv. — Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde.

1125. Af Melessinos. Mat i 4 Træk. 1. D—f1, K—e4; 2. S—g5 †, K—e3; 3. L—b2, K—d2; 4. D—e2 †. 2. — —, K—d4; 3. D—e2 osv. 2. — —, K—d5; 3. D—b5 † osv. 2. — —, K—e5; 3. D—f2 osv. 1. — —, K—c6; 2. D—a6 †, K—d5; 3. g2—g3 osv. 1. — —, K+e6; 2. D—d3, K—f6; 3—g2—d4 osv. — Rigtig løst af: Herman.

1126. Af Leprettel. Mat i 3 Træk. — 1. S+e7, K+S; 2. D—b6 †, K. eller S+D; 3. S—c8, —f5 †. 1. — —, S+D; 2. S—c6 † osv. 1. — —, S—a5; 2. S+S † osv. 1. — —, S+S; 2. S—b3 † osv. 1. — —, L—f6; 2. D—e3 † osv. 1. — —, L+d5; 2. S+S † osv. — Rigtig løst af Herman.

1127. Af Leprettel. Mat i 4 Træk. — 1. D—c6, S+D; 2. T—c4 †, K+T; 3. b5+Sc6 †, K—d4 eller T+L; 4. S., T. †. 2. — —, K—e5; 3. S—f3 † osv. 1. — —, T+D; 2. b5+T osv. 1. — —, L+T; 2. D—d6 †, L—d5; 3. D—b4 † osv. — Rigtig løst af: Herman.

1128. Af Meyer. Mat i 3 Træk. — 1. S—d4, K+T; 2. D—a4 resp. g4 †, K∞; 3. D. †. 1. — —, S—a7. 2. S—f5 osv. 1. — —, S—e7; 2. S—e6 osv. — Rigtig løst af: Herman, O. C. Budde, Augusta O.

1129. Af Meyer. Mat i 4 Træk. — 1. T+d4; T+T; 2. S—f2, T∞; 3. K., S., L., B. tager T.; g7+h6; 4. L—f6 †. 1. — —, T—c3 †; 2. K—b7 osv. — Rigtig løst af: Herman, Augusta O., O. C. Budde.

1130. Af J. Berger. Mat i 3 Træk. — 1. D—a8, T+Lg3; 2. D—a7, K+T; 3. T—f5 ♢. 1. — —, T+Le1; 2. T—e5 osv. 1. —, ∞; 2. D—a7 osv. — Rigtig løst af: Herman.

1131. Af J. Berger. Mat i 4 Træk. — 1. S—f2, h7+g6; 2. L—g5, S—f1; 3. D—e4 †, K∞; 4. D. ♢. 2. —, K—c3; 3. D+S osv. 1. —, L—a5; 2. S—d1, T+b6; 3. L—f6 † osv. 1. —, T+b6; 2. L—c6 osv. — Rigtig løst af: Herman, A. Arnell.

Opgaven tillader Biløsning: 1. Sd3—c1, L—a5; 2. L—e7; L—b4; 3. L—d6, ∞; 4. D. ♢. Paavist af Herman.

1132. Af Dahl. Mat i 4 Træk. — 1. S—a8, K—e3; 2. S—b6, K—f3; 3. S—c4, K∞; 4. D., S. ♢. 1. —, K+e4. 2. D—f2, K—e5; 3. S—b6, K∞; 4. D. ♢. 2. —, K+d5; 3. D—d4 † osv. — Rigtig løst af: Herman, A. Arnell („smukt Indlednings-træk“).

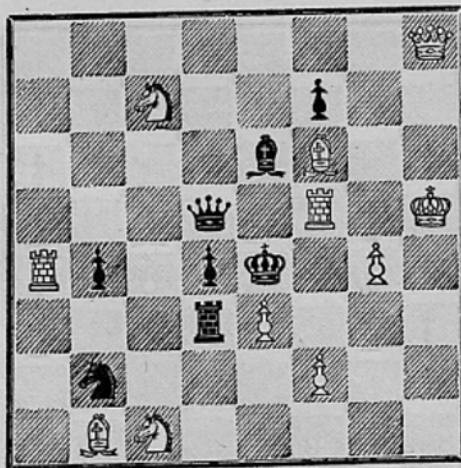
1133. Af Hertzsprung. Mat i 4 Træk. — 1. L—f1, f4+e3; 2. D—h8 †, K+S; 3. D—b8 †, K∞; 4. L—b5 ♢. 2. — —, K—f4; 3. D—h2 † osv. 2. — —, L—f6; 3. D—h2 †, K—d4; 4. D—b2 ♢. 1. — —, L—h6; 2. L—d3, d5—d4; 3. S—f5 † osv. 1. — —, d5—d4; 2. L—d3, e7+S; 3. D—b5 † osv. — Rigtig løst af: Herman, A. Arnell („en vakker Illustration af Dronningdansen“).

1134. Af Dubbe. Mat i 3 Træk. — 1. S—e6, d7 eller f7 +S; 2. b6—b7, ∞; 3. T. ♢. 1. — —, K+Td5; 2. L—c4 † osv. 1. — —, K+Tf5; 2. L—g4 † osv. — Rigtig løst af: Herman, Augusta O., O. C. Budde.

Opgaver.

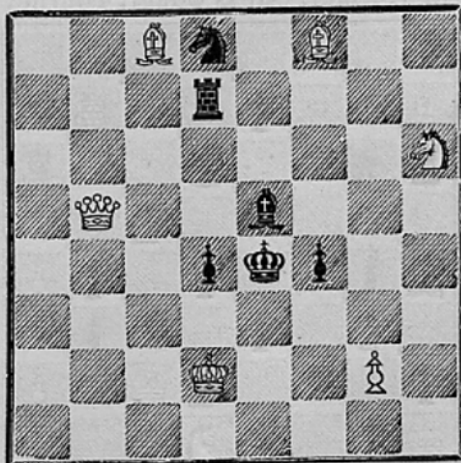
Af Augusta O., Nohleby.

1194.

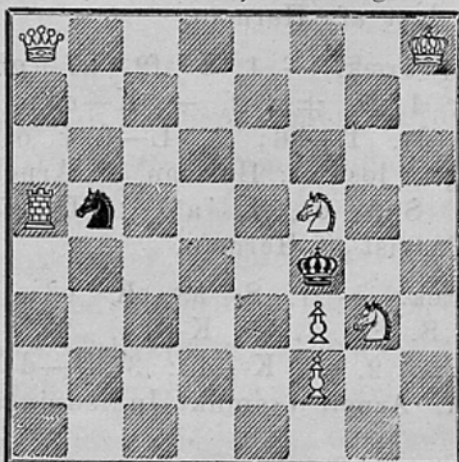
Mat i 2 Træk.

1195.

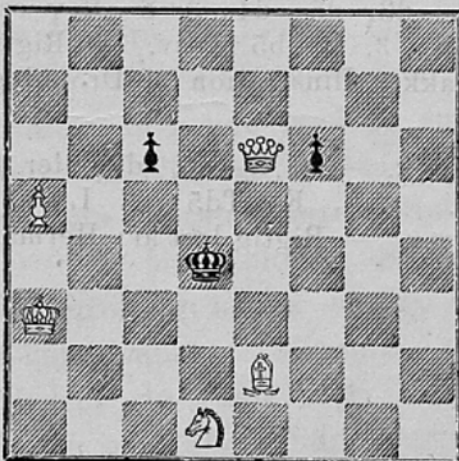
Mat i 2 Træk.

1196.
Af **A. Arnell**, Göteborg.

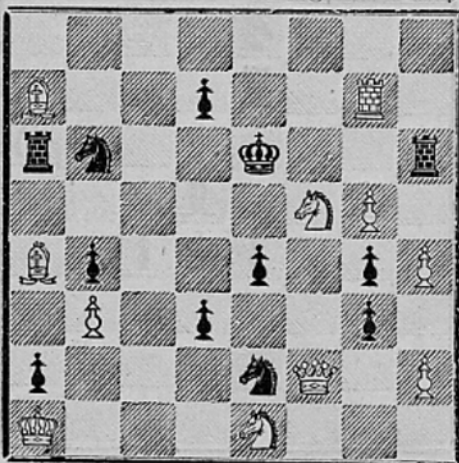
Mat i 2 Træk.

1198.
Af **Fr Holst**, Mosjøen.

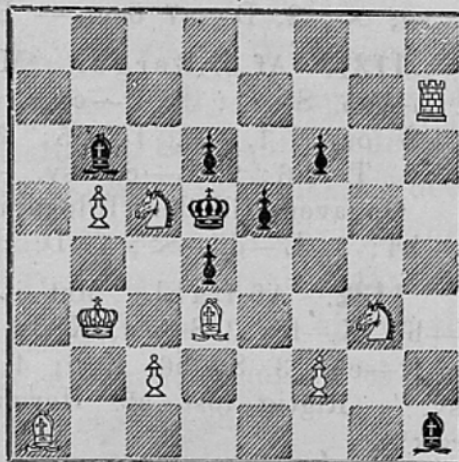
Mat i 3 Træk.

1200.
Af **R. Sahlberg**, Stockholm.
(Fra V. Amer. Chess Congr. Tourney).

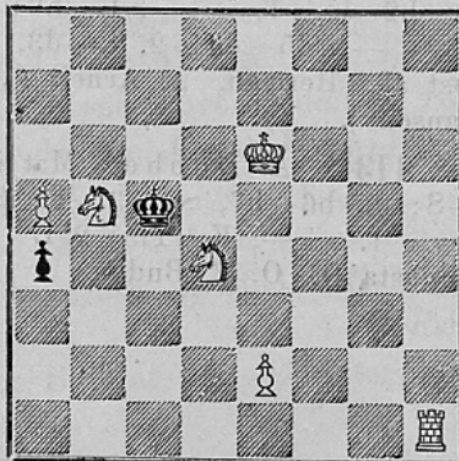
Mat i 4 Træk.

1197.
Af **M. Ursin**, Kristiania.

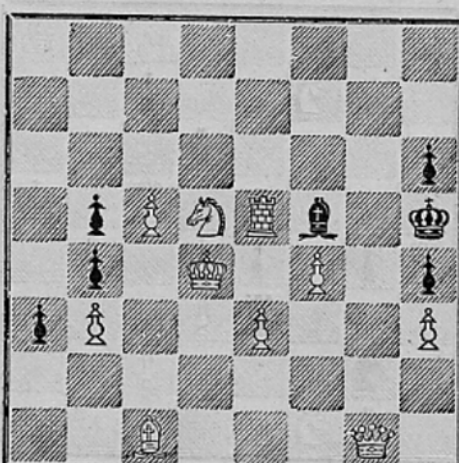
Mat i 3 Træk.

1199.
Af **Herman**, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

1201.
Af **S. Hertzprung**, Kjøbenhavn.

Selvmat i 3 Træk.

1202.

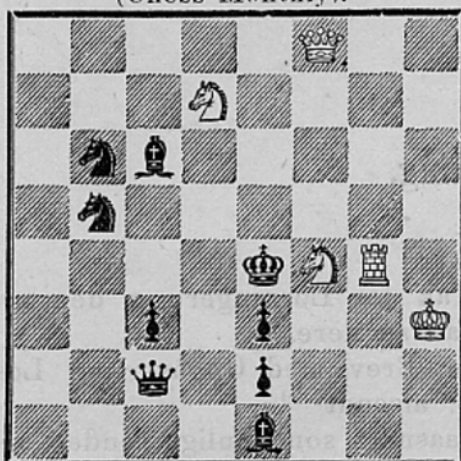
Af **G. Chocolous**, Prag.
(Chess Monthly).

Mat i 2 Træk.

1204.

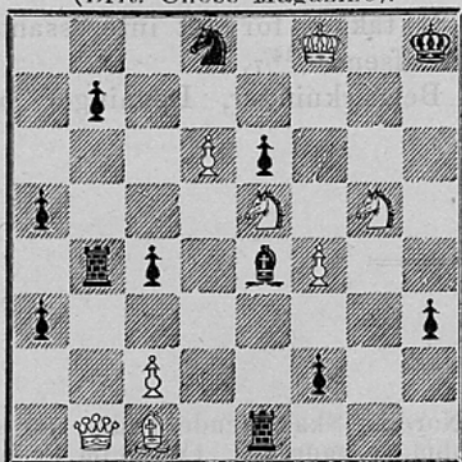
Af **Dr. S. Gold**, Wien.
(Chess Monthly).

Mat i 3 Træk.

1206.

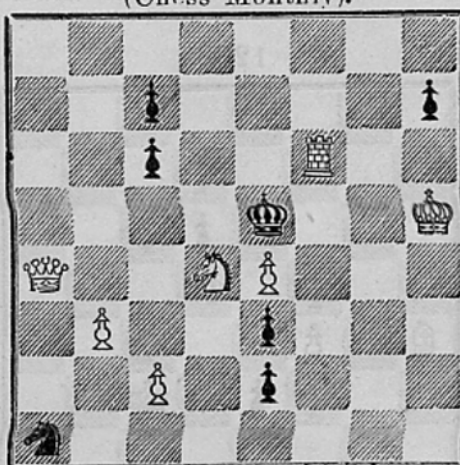
Af **H. J. C. Andrews**, London.
(Brit. Chess Magazine).

Mat i 4 Træk.

1203.

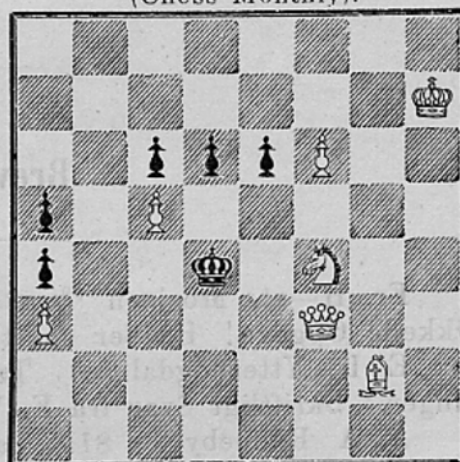
Af **G. Szabo**, Agram.
(Chess Monthly).

Mat i 3 Træk.

1205.

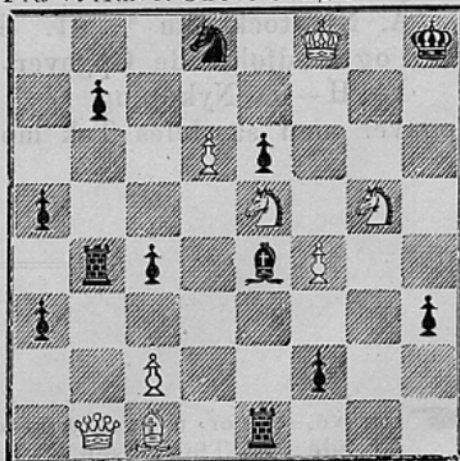
Af **Dr. A. Kauders**, Wien.
(Chess Monthly).

Mat i 3 Træk.

1207.

Af **J. Berger**, Graz.
(Fra V. Amer. Chess Congr. Tourney).

Mat i 4 Træk.

Paa Wilhelm Priors Hof-Boghandels Forlag i Kjøbenhavn
er udkommen og faas i alle Boglader:

Nordiske Skakproblemer

fra Tiden 1858—1878.

Udgivne af

A. Arnell og S. A. Sørensen.

Pris: 4 Kroner.

Hos Undertegnede faas:

Das erste Jahrtausend

der

Schachlitteratur

(850—1880).

Zusammengestellt

von **Dr. A. v. d. Linde.**

Pris: 5 Kroner.

Quellenstudien

zur

Geschichte des Schachspiels

von **Dr. A. v. d. Linde.**

Pris: 20 Kroner.

Der

Meister im Schachspiel

Herausgegeben

von **Dr. Max Lange.**

7te vermehrte verbesserte Auflage.

4 Kr. 50 Øre.

Wilhelm Priors Hof-Boghandel,

52. St. Kjøbmagergade ved Porcellænsfabr.

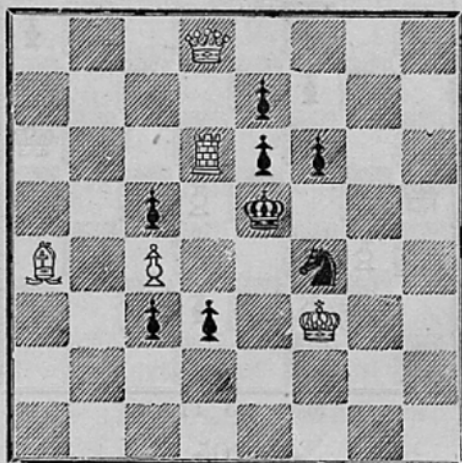
Indhold.

	Side
Biografiske Smaaskitser.....	149
Kjøbenhavns Skakforening	157
Partier (Nr. 774—777)	161
Matchen mellem Blackburne og Zukertort (med Partier Nr. 778—781)	170
Det tyske Skakforbunds anden Problemturnering	181
Nyeste Post	184
Nationaltidendes Problemturnering (med Opgaver Nr. 1182—1193)....	187
Løsning af Slutspillet i Januar 1881	190
Løsninger (Nr. 1110—1134)	190
Opgaver (Nr. 1194—1209)	193
Brevvexling	196

Af Dr. S. Gold, Wien.

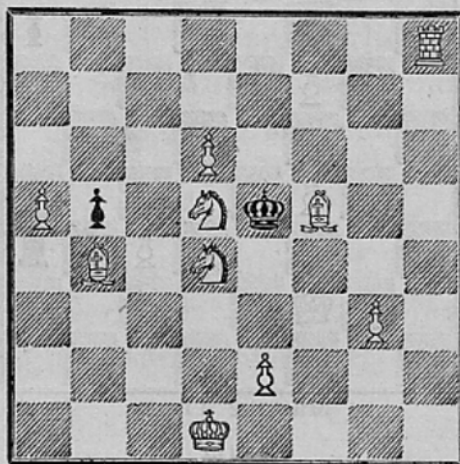
Fra Forfatterens under Pressen værende Problembog.

1208.

Mat i 3 Træk.

1209.

Mat i 3 Træk.

Brevvexling.

Fr. H—st, Mosjøen ¹⁹/₆ 81. Tak for Løsninger og den vellykkede Opgave! Haaber snart at faa se flere.

E. L. Ytterhogdal ⁵/₇. Tak for Brev med Opgaver og Løsninger. Skriftligt Svar fra F. W. B. afsendt ¹⁰/₇.

A. A. Rønneby ⁴/₇ 81. Tak; saasnart som muligt sendes den ønskede Vejledning. De har Ret i, at Opgave Nr. 1142 af v. Gottschall tillader Biløsning ved 1. L—c6 eller d5 †.

Augusta O., Nohleby, Juni 1881. Forbindtligst Tak for det venlige Brev.

A. N. Stockholm ⁹/₇ 81. F. W. B. takker for det interessante Brev og medfølgende Opgaver. Svar afsendt ¹⁴/₇.

E. H—n. Nykøping ¹¹/₇ 81. Bemærkninger, Løsninger og Opgaver med særdeles Tak modtagne.

✠ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)